

«Sənaye mülkiyyətinin mühafizəsi haqqında» Konvensiyaya, «Patent kooperasiyası haqqında» Müqaviləyə, «Nişanların beynəlxalq qeydiyyatı haqqında» Sazişə, İntellektual Mülkiyyətin Ümumdünya Təşkilatını təsis edən Konvensiyaya Azərbaycan Respublikasının qoşulması barədə

AZƏRBAYCAN RESPUBLİKASI MİLLİ MƏCLİSİNİN QƏRARI

Azərbaycan Respublikasının Milli Məclisi Azərbaycan Respublikası Prezidentinin təqdimatına baxaraq **qərara alır**:

1. Azərbaycan Respublikası «Sənaye mülkiyyətinin mühafizəsi haqqında» Paris şəhərində 1883-cü il martın 20-də imzalanmış Konvensiyaya (1900-cü il dekabrın 14-də, 1911-ci il iyunun 2-də, 1925-ci il noyabrın 6-da, 1934-cü il iyunun 2-də, 1958-ci il oktyabrın 31-də, 1967-ci il iyulun 14-də, 1990-cı il oktyabrın 2-də edilmiş dəyişikliklərlə), «Patent kooperasiyası haqqında» Vaşinqton şəhərində 1970-ci il iyunun 19-da imzalanmış Müqaviləyə (1979-cu il oktyabrın 2-də, 1984-cü il fevralın 3-də edilmiş dəyişikliklərlə),

«Nişanların beynəlxalq qeydiyyatı haqqında» Madrid şəhərində 1891-ci il aprelin 14-də imzalanmış Sazişə (1900-cü il dekabrın 14-də, 1911-ci il iyunun 2-də, 1925-ci il noyabrın 6-da, 1934-cü il iyunun 2-də, 1957-ci il iyunun 15-də, 1967-ci il iyulun 14-də, 1979-cu il noyabrın 2-də edilmiş dəyişikliklərlə), İntellektual Mülkiyyətin Ümumdünya Təşkilatını təsis edən Stokholm şəhərində 1967-ci il iyulun 14-də imzalanmış Konvensiyaya (1979-cu il oktyabrın 2-də edilmiş dəyişikliklərlə) qoşulsun.

2. Azərbaycan Respublikasının Nazirlər Kabinetinə tapşırılsın ki, bu qərarın həyata keçirilməsi üçün müvafiq tədbirlər görsün.

3. Azərbaycan Respublikasının Xarici İşlər Nazirliyi Azərbaycan Respublikasının göstərilən sənədlərə qoşulması barədə aktı müvafiq depozitariyə göndərsin.

**Azərbaycan Respublikası Ali Sovetinin sədri
R. QULİYEV.**

Bakı şəhəri, 14 sentyabr 1995-ci il.
№ 1109.

20 mart 1883-cü il tarixli

SƏNAYE MÜLKİYYƏTİNİN MÜHAFİZƏSİ ÜZRƏ PARİS KONVENSIYASI

1900-cu il dekabrın 14-də Brüsseldə, 1911-ci il iyunun 2-də Vaşinqtonda,
1925-ci il noyabrın 6-da Haaqada, 1934-cü il iyunun 2-də Londonda,
1958-ci il oktyabrın 31-də Lissabonda və 1967-ci il iyulun 14-də Stokholmda
yenidən baxılmış və 1979-cu il oktyabrın 2-də dəyişdirilmişdir.

Ümumdünya Əqli Mülkiyyət Təşkilatı (ÜİMT), Cenevrə, 1990-cı il.

29 (1) (b) maddəsi üzrə hazırlanmış rəsmi mətn

20 mart 1883-cü il tarixli sənaye mülkiyyətinin mühafizəsi üzrə

Paris konvensiyası

1900-cü il dekabrın 14-də Brüsseldə, 1911-ci il iyunun 2-də Vaşinqtonda, 1925-ci il noyabrın 6-da Haaqada, 1934-cü il iyunun 2-də Londonda, 1958-ci il oktyabrın 31-də

Lissabonda və 1967-ci il iyulun 14-də Stokholmda yenidən baxılmış və 1979-cu il oktyabrın 2-də dəyişdirilmişdir.

1-ci maddə

(İttifaqın yaradılması; sənaye mülkiyyəti anlayışı)

(1) Bu Konvensiya tətbiq olunduğu ölkələr sənaye mülkiyyəti üzrə İttifaq yaradırlar.

(2) İxtira üzrə patentlər, faydalı modellər, sənaye nümunələri, əmtəə nişanları, xidmət nişanları, firma adları və mənşə, yaxud mənşə yerinin adları göstəriciləri və həmçinin qeyri-səmimi rəqabət sənaye mülkiyyətinin mühafizəsi obyektləridir.

(3) Sənaye mülkiyyəti ən geniş mənada başa düşülür və sözün tam mənasında nəinki tək sənaye və ticarətə, həm də kənd təsərrüfatı istehsalı və çıxarma sənayesi sahələrinə və sənaye yaxud təbii mənşəli məhsullara, məsələn, çaxıra, dənə, tütün yarpağına, meyvələrə, heyvana, yer altından çıxarılanlara, mineral sulara, pıvaya, çiçəklərə, una aid edilir.

(4) İxtira üzrə patentlərə İttifaq ölkələri qanunvericiliyinin tanıdığı müxtəlif sənaye patentləri, məsələn, idxal patentləri, təkmilləşdirmə üzrə patentlər, əlavə patentlər və şəhadətnamələr və s. aiddir.

2-ci maddə

(İttifaq ölkələri Vətəndaşları üçün milli recim)

(1) Sənaye mülkiyyətinin mühafizəsi baxımından İttifaqın hər bir ölkəsinin vətəndaşları İttifaqın digər ölkələrində indi verilən, yaxud bu konvensiya ilə xüsusi olaraq nəzərdə tutulmuş hüquqları məhdudlaşdırmadan öz vətəndaşlarına uyğun qanunlarla veriləcək hüquqlardan istifadə edirlər. Buna əsasən onların hüququ həmin ölkə vətəndaşlarının hüququ kimi qorunacaq və onlar öz hüquqlarına olan hər bir qəsdən müdafiə üçün eyni qanuni vəsaitlərdən istifadə edə bilərlər, bu şərtlə ki, bu zaman yerli vətəndaşlar üçün qoyulmuş şərtlər və rəsmiyyətçilik pozulmasın.

1. Mətdən rahat istifadə etmək üçün maddələrə başlıqlar qoyulmuşdur. İmzalanmış (fransızca) mətdə başlıqlar yoxdur.

(2) Lakin yaşayış yeri, yaxud mühafizə xahiş edilən ölkədə müəssisənin olması haqqında heç bir şərt İttifaq ölkələri vətəndaşlarına sənaye mülkiyyətinin hər hansı hüququndan istifadə üçün ilkin şərt kimi qoyula bilməz.

(3) Şübhəsiz ki, İttifaq ölkələrindən hər birinin məhkəmə və inzibati prosedurasına və məhkəmə və inzibati orqanlarının səlahiyyətinə eyni zamanda yaşayış yerinin seçilməsi və yaxud müvəkkilin təyin edilməsinə aid qanunvericiliyinin müddəaları saxlanılır. Bu müddəaların saxlanmasının tələb olunması sənaye mülkiyyəti haqqındakı qanunlara əsaslanır.

3-cü maddə

(Bəzi kateqoriyalı şəxslərin İttifaq ölkələri vətəndaşlarına bərabər tutulması)

İttifaqda iştirak etməyən, lakin İttifaq ölkələrindən birində yaşayış yerinə yaxud həqiqi və ciddi sənaye, yaxud ticarət müəssisəsinə malik olan ölkələrin vətəndaşları İttifaq ölkələri vətəndaşlarına bərabər tutulur.

4-cü maddə

(A-1. Patentlər, faydalı modellər, sənaye nümunələri, əmtəə nişanları, müəllif şəhadətnamələri: üstünlük hüququ. - G. Patentlər: ərizələrin bölünməsi)

A.-(1) İxtira üçün patentə, faydalı modelə, sənaye nümunəsi, yaxud əmtəə nişanına İttifaq ölkələrindən birində lazımi şəkildə ərizə vermiş hər hansı bir şəxs, yaxud onun hüquqi varisi aşağıda göstərilən müddətlərdə başqa ölkələrdə ərizə vermək üçün üstün hüquqa malikdir.

(2) Üstünlük hüququnun yaranması üçün əsas olaraq İttifaqın hər bir ölkəsinin milli qanunvericiliyinə uyğun olaraq düzgün tərtib olunmuş və milli təqdim olunma qüvvəsinə malik olaraq hər hansı ərizənin verilməsi, yaxud İttifaq ölkələri arasında bağlanmış iki, yaxud çoxtərəfli sazişlər götürülür.

(3) Ərizənin milli təqdim olunmasının düzgün tərtibi dedikdə sonrakı ialeindən asılı olmayaraq uyğun ölkədə ərizənin təqdim olunma tarixini müəyyən etmək üçün kafi olan hər hansı təqdimat nəzərdə tutulur.

V. - Buna görə də İttifaqın başqa ölkələrinin birində bu müddətlər bitənə kimi ərizənin sonrakı təqdimatı həmin zaman müddəti ərzində aparılmış əməliyyatlar nəticəsində, o cümlədən, başqa ərizə vermək, ixtiranın, yaxud onun istifadəsinin nəşri, nümunə nüsxəsinin satışı buraxılması, nişanın tətbiqi etibarsız sayıla bilməz. Bu əməliyyatlar üçüncü şəxslərin hər hansı hüququ, yaxud hər hansı şəxsi ziyələnmə hüququ üçün əsas ola bilməz. Üçüncü şəxslərin birincilik hüququ üçün əsas kimi xidmət edən birinci ərizəyə kimi əldə etdikləri hüquqlar İttifaqın hər bir ölkəsinin daxili qanunvericiliyinə uyğun olaraq saxlanır.

S. (1) Birinciliyin yuxarıda göstərilən müddətləri ixtira üzrə patentlər və faydalı modellər üçün on iki ay, sənaye nümunələri və əmtəə nişanları üçün altı aydır.

(2) Bu müddətlərin hesablanması birinci ərizə verilən tarixdən başlanır; ərizənin verildiyi gün hesaba alınmır.

(3) Müddətin axırını gününü qanun üzrə bayram günü, yaxud xahiş olunan ölkədə idarə ərizə qəbulu üçün bağlı olarsa müddət növbəti günə kimi uzadılır.

(4) Yuxarıda göstərilən (2) bəndi əsasında eyni obyektə verilmiş sonrakı ərizə təqdim olunduğu tarix birincilik müddətinin hesablanması üçün əsas götürülən birinci ərizə hesab olunur. Bu şərtlə ki, ərizə İttifaqın həmin ölkəsində verilməklə əvvəlki ərizə sonrakı ərizə verilən gün geri götürülmüş, baxılmamış, yaxud kütləvi tanışlıq üçün mümkün olmadığına görə ondan imtina edilmiş olsun, həmçinin, ona münasibətdə hər hansı bir hüquq mövcudluğu davam etməmiş olsun və o birincilik hüququnun iddiası üçün əsas kimi götürülə bilməsin. Bu halda əvvəlki ərizə birincilik hüququnun iddiası üçün əsas ola bilməz.

D.-(1) Sonrakı ərizə əsasında birinciliyin üstünlüyündən istifadə etmək istəyən istənilən şəxs təqdim olunduğu tarix və verildiyi ölkə göstərilməklə ərizə verməlidir. Hər bir ölkə ərizənin hansı andan gec olmayaraq təqdim olunmalı olduğunu təyin edir.

(2) Bu göstərişlər səlahiyyətli müəssisənin buraxdığı nəşrlərdə, o cümlədən, patentlərdə və onların təsvirində əks olunmalıdır.

(3) İttifaq ölkələri birincilik haqqında ərizə verən şəxsdən əvvəl verilmiş ərizənin (təsvirin, çertyojların və s.) surətlərini tələb edə bilər. Ərizəni qəbul etmiş müəssisə tərəfindən təsdiq edilmiş surət heç bir leqallaşdırma tələb etmir və bütün hallarda heç bir rüsum ödəmədən sonrakı ərizənin verildiyi gündən etibarən üç ay ərzində bütün hallarda istənilən an təqdim edilə bilər. Surətə ərizənin təqdim olunduğu tarix haqqında bu müəssisənin verdiyi arayış və barata əlavə olunması hüququ verilir.

(4) Ərizə verilən vaxt birinciliyin elan olunmasında başqa rəsmiyyətçiliyin yerinə yetirilməsi ilə əlaqədar tələb ola bilməz. İttifaqın hər bir ölkəsi bu maddə ilə nəzərdə tutulmuş rəsmiyyətçiliyin gözlənməsi ilə əlaqədar alına biləcək aqibəti müəyyən edir, lakin bu aqibət birincilik hüququnun itirilməsindən daha ağır ola bilməz.

(5) Gələcəkdə başqa sübutlar tələb oluna bilər.

Əvvəl verilən ərizəyə əsasən birinciliyə iddia edən şəxs o ərizənin nömrəsini göstərməlidir; bu göstəriş yuxarıdakı (2) bəndində nəzərdə tutulmuş qaydada dərc olunur.

E.-(1) Sənaye nümunəsi faydalı modelə olan ərizənin verilməsinə əsaslanan birincilik hüququnun istifadəsi ilə olan ölkədə elan edilərsə sənaye nümunələri üçün qoyulan müddət birincilik müddəti kimi götürülür.

(2) Bundan əlavə, ölkədə birincilik hüququnun istifadəsi patentə olan ərizənin verilməsinə əsaslanan faydalı modelə ərizə təqdim etməyə icazə verilir və əksinə.

F. - İttifaqın heç biri ölkəsi birinciliyi tanımamaq, yaxud ərizəçinin bir neçə, o cümlədən, müxtəlif ölkələrdə qoyulmuş birinciliyə iddia etdiyi təqdirdə patentə ərizəni qaytarmağa haqqı yoxdur. Bir, yaxud bir neçə birinciliyə iddia edən ərizə, daxil edilməyən bir, yaxud bir neçə elementə malik olarsa, yaxud birincilik xahiş edilən ərizələr, əgər hər iki halda ölkə qanununa uyğun ixtiranın vahidliyi mövcuddursa, bu ölkə birinciliyi tanımamaq, yaxud ərizəni qaytarmaq hüququna malik deyil.

Ərizəyə, yaxud birincilik xahiş edilən ərizələrə daxil edilməmiş elementlər baxımından ərizənin sonrakı təqdim olunması adi şərtlərə birincilik hüququ yaradır.

G. - (1) Ekspertiza patentə ərizənin kompleks olduğunu aşkar edərsə, ərizəçi ərizəni bir neçə ayrı-ayrı ərizələrə bölür və onların hər birində birinci ərizənin tarixini və uyğun hallarda birincilik hüququnun tarixini saxlayır.

(2) Ərizəçi, həmçinin öz təşəbbüsü ilə patentə ərizəni onun tarixini və uyğun hallarda birincilik hüququnun üstünlüyünü saxlamaq şərti ilə bir neçə müstəqil hissəyə bölə bilər.

İttifaqın hər bir ölkəsinə bu cür bölünmənin şərtlərini müəyyən etmək hüququ verilir.

N. - ixtiranın onlarla münasibətdə birincilik tələb olunan bəzi elementləri mənşə ölkəsinin iddialarında iştirak etmirsə, lakin olar ərizəyə aid sənədlər toplusunda aydın aşkar olunarlarsa birincilik qaytarıla bilməz.

İ. - (1) Ərizələrin öz arzusu ilə patent, yaxud ixtira üzrə müəlliflik şəhadətnaməsi seçmək ixtiyarı olan ölkədə ixtiralar üzrə müəlliflik şəhadətnamələri üçün verilən ərizələrin şərtləri əsasında və həmin nəticələrlə bu maddə ilə nəzərdə tutulmuş birincilik üçün hüquqi əsas verir.

(2) Öz arzusunə görə ərizəçilərin patent ya da ixtiraya görə müəlliflik şəhadətnaməsi seçmək hüququ olan ölkədə bu maddənin patent ərizələrinə aid

müddəalarına əsaslanaraq ixtira üzrə müəlliflik şəhadətnaməsi olan ərizəyə əsaslanmış birincilik hüququna malikdir.

4^{-bis} maddəsi

(Patentlər: müxtəlif ölkələrdə eyni ixtiraya alınmış patentlərin müstəqilliyi)

(1) İttifaq ölkələri vətəndaşları tərəfindən İttifaqın müxtəlif ölkələrində verilmiş ərizələr üzrə olan patentlər İttifaq tərkibinə daxil olan və daxil olmayan başqa ölkələrdə eyni ixtira üçün alınmış patentlərdən asılı deyil.

(2) Bu müddəa hər hansı bir məhdudiyət məhz birincilik müddəti ərzində ərizəsi verilmiş patentlər həm onların etibarsızlığının tanınması və hüquqların təsirinin kəsilməsi üçün olan əsaslar, həm də onların normal təsir müddətinin müəyyən olunması nöqteyi-nəzərindən asılı olmaması mənada nəzərdən keçirilir.

(3) Bu müddəa onun qüvvəyə minməsi anında mövcud olan bütün patentlərə aiddir.

(4) O həmçinin yeni ölkələrin birləşməsinə birləşmə anında hər iki tərəfdə mövcud olan patent münasibətlərində tətbiq edilir.

(5) Birincilikdən doğan üstünlüklə alınan patentlər İttifaqın müxtəlif ölkələrindən birincilikdən doğan üstünlüksüz elan edilmiş, yaxud verilmiş olduqda malik ola biləcəkləri təsir müddətinə malikdirlər.

4ter maddəsi

(Patentlər: patentdə ixtiranın xatırlanması)

İxtiraçının patentdə ixtiraçı adı ilə adlanmaq ixtiyarı var.

4^{duater} maddəsi

(Patentlər: qanun üzrə satış məhdudlaşan halda patent iqtidarlığı)

Patentləşmiş yaxud patentlənmiş üsulla hazırlanmış məhsulun satışı milli qanunvericiliklə məhdudlaşdırılıbsa, yaxud ixtisar edilərsə patentin verilməsindən imtina etmək olmaz və patent etibarsız sayıla bilməz.

5-ci maddə

(A. Patentlər: obyektlərin idxalı, istifadə etməmək, yaxud natamam istifadə etməmək, məcburi lisenziyalar.

V. Sənaye nümunələri, istifadə etməmək, obyektlərin idxalı.

S. Əmtəə nişanları: istifadə etməmək, formanın fərqi, həmsahiblər tərəfindən istifadə.

O. Patentlər, faydalı modellər, əmtəə nişanları, sənaye nümunələri, damğalama)

A. (1) Patent sahibi tərəfindən patent verən ölkəyə İttifaqın bu və ya digər ölkəsində hazırlanmış obyektlərin idxalı ona əsaslanmış hüquqların itirilməsinə gətirib çıxarmır.

(2) İttifaqın hər bir ölkəsi patentin verdiyi müstəsna hüququn həyata keçirilməsi nəticəsində, məsələn ixtiradan istifadə etməmə halında, alınan sui-istifadələrin qarşısını almaq üçün məcburi lisenziyaların verilməsini nəzərdə tutan qanunvericilik tədbirləri qəbul etmək hüququ var.

(3) Yalnız sui-istifadələrin qarşısını almaq üçün məcburi lisenziyaların verilməsi kafi olmadıqda patentdən istifadə hüququndan məhrum etmə halı nəzərdə tutula bilər. Birinci məcburi lisenziyanın verildiyi vaxtdan iki il keçməmiş heç bir patentdən məhrum etmə, yaxud patentin ləğvi kimi tədbir mümkün ola bilməz.

(4) Patent verildəndən üç il, yaxud patentə ərizə verilən vaxtdan dörd il keçməmiş istifadə etməmə, yaxud tam istifadə etməmə səbəbi ilə məcburi lisenziya tələb edilə bilməz; bu halda daha gec olan müddət tətbiq edilir.

Patent sahibi onun tətbiq olunmamasının üzürlü səbəblərlə əlaqədar olduğunu isbat edərsə məcburi lisenziyanın verilməsindən imtina olunur. Bu cür məcburi lisenziya qeyri-müstəsna lisenziya hesab olunur və ancaq bu lisenziyada istifadə edən sənaye yaxud ticarət müəssisəsinin bir hissəsi ilə birlikdə o hətta sublisenziya verilməsi formasında ötürülə bilər.

(5) Yuxarıda göstərilən müddəalar zəruri dəyişiklikləri faydalı modellərə tətbiq olunur.

V. Sənaye nümunələrinin nümunələrinin mühafizəsi mühafizə olunan obyektlərə oxşar obyektlərin istifadə edilməməsi yaxud idxalı ilə əlaqədar olaraq dayandırıla bilməz.

S. (1) Qeyd olunmuş işarənin ölkədə istifadəsi məcburidirsə qeydiyyat ancaq ədalətli müddət keçdikdən sonra və ancaq marağı olan şəxs onun fəaliyyətsizliyini doğruldan səbəblər göstərə bildiyi halda ləğv oluna bilər.

(2) Əmtəə nişanının onun sahibi tərəfindən İttifaqın hər hansı bir ölkəsində qeydiyyatdan keçmiş formadan fərqli formada tətbiq edilməsi, bu forma işarənin fərqləndirici xarakterini dəyişdirməyən ayrı-ayrı elementlərdən ibarət olarsa, qeydiyyatın etibarsızlığına gətirilə çıxarmır və işarəyə verilmiş mühafizəni məhdudlaşdırmır.

(3) Bir işarənin eyni zamanda sənaye, yaxud ticarət müəssisələri tərəfindən eyni, yaxud oxşar məhsullar üzərində tətbiqi İttifaqın hər hansı ölkəsində bu işarəyə verilmiş mühafizəsi, əgər bu tətbiqat ictimaiyyəti çaşdırmır və kütləvi maraqlarla ziddiyyət təşkil etmərsə, nişanın qeydiyyatına mane olmur və mühafizəni heç cür məhdudlaşdırmır. Həmin sənaye və ticarət müəssisələri müdafiə istənilən ölkənin qanunlarına uyğun olaraq işarənin şərikləri kimi qəbul olunurlar.

D. Hüquqların tanınması üçün məhsulun üzərində hər hansı bir işarənin, yaxud patentə, faydalı modelə, əmtəə nişanının qeydiyyatına, yaxud sənaye nümunəsinin depon edilməsinə göstərişin qoyulması tələb olunmur.

5bis maddəsi

(Sənaye mülkiyyəti hüquqlarının bütün halları: hüquqların saxlanması üçün rüsumun ödənməsinin güzəştli müddəti: patentlər; bərpa)

(1) Sənaye mülkiyyəti hüquqlarının saxlanması üçün nəzərdə tutulan rüsumların ödənməsi üçün, milli qanunvericilik tərəfindən əlavə rüsum qoyulmuş olarsa bu rüsumun ödəndiyi halda altı aydan az olmayan güzəştli müddət qoyulur.

(2) İttifaq ölkələri rüsumun ödənmədiyi nəticəsində qüvvəsini itirmiş ixtirada olan patentləri bərpa etməyi nəzərdə tutan hüquqa malikdir.

5ter maddəsi

(Patentlər: nəqliyyat vasitələrinin hissəsi olan patentlənmiş obyektlərin azad tətbiqi)

İttifaqın hər bir ölkəsində:

1. İttifaqın başqa ölkələrinin gəmilərində onun patentinin predmetini təşkil edən vasitələrin gəminin korpusunda, maşınlarında, ləvazımatda və başqa avadanlıqda tətbiqi bu gəmilər müvəqqəti, yaxud təsadüfi olaraq bu ölkənin sularında olduqda həmin vasitələr yalnız gəminin ehtiyacı üçün istifadə olunarsa;

2. Patentin predmetini təşkil edən vasitələrinin İttifaqın başqa ölkələrinin hava, yaxud yerüstü hərəkət vasitələrinin konstruksiyasında, yaxud istismarında, yaxud da bu hərəkət vasitələrinin köməkçi avadanlığında göstərilən hərəkət vasitələri müvəqqəti ya təsadüfən bu ölkədə olarsa, bu patent sahibinin hüquqlarının pozulması kimi nəzərdə tutulmur.

5^{quarter} maddəsi

(Patentlər: idxal ölkəsində patentlənmiş üsulla hazırlanmış məhsulların idxalı)

Məhsul, bu məhsulun istehsal üsulunu mühafizə edən patentin mövcud olduğu İttifaq ölkəsinə idxal olunursa patent sahibi idxal olunan məhsula münasibətdə idxal edən ölkənin orada hazırlanan məhsullara münasibətdə istehsal üsuluna olan patent əsasında qanunvericiliyinin ona verdiyi bütün hüquqlara malik olur.

5^{quinques} maddəsi

(Sənaye nümunələri)

Sənaye nümunələri İttifaqın bütün ölkələrində mühafizə olunur.

6-cı maddə

(İşarələr: qeydiyyat şərtləri; eyni işarənin müxtəlif ölkələrdə mühafizəsinin müstəqilliyi)

(1) Ərizələrin verilmə şərtləri və əmtəə nişanlarının qeydiyyatı hər bir İttifaq ölkəsində bu ölkənin qanunvericiliyi ilə müəyyən olunur.

(2) Lakin İttifaq vətəndaşının İttifaqın hər hansı ölkəsində təqdim etdiyi işarə mənşə ölkəsində təqdim edib, qeydiyyatdan keçirib, yaxud bərpa etmədiyi səbəbi ilə qaytarıla, yaxud etibarsız sayıla bilməz.

(3) İttifaqın hər hansı ölkəsində lazımi şəkildə qeyd edilmiş işarə mənşə ölkəsi də daxil olmaqla başqa ölkələrdə qeyd edilmiş işarələrdən asılı olmayan kimi nəzərə tutulur.

6bis maddəsi

(İşarələr: məlum əmtəə işarələri)

(1) İttifaq ölkələri məlum ölkənin qanunvericiliyi imkan verirsə, ya müdiriyyətin təşəbbüsü ilə, ya da marağı olan şəxsin ərizəsi əsasında əmtəə nişanının qeydiyyatını etibarsız hesab edib onun tətbiqini qadağan edə bilər. Bu o halda mümkündür ki, əmtəə nişanı başqa nişanın təzələnməsi, təqlidi, yaxud tərcüməsi olmuş olsun və qeydiyyat

ölkəsinin yaxud tətbiq olunan ölkənin səlahiyyətli orqanının müəyyən etdiyinə görə artıq bu konvensiyanın üstünlüyündən istifadə edən şəxsin məlum olan və eyni, yaxud oxşar işarəsi ilə qarışıq düşmək imkanı yaratmış olsun. Bu vəziyyət o halda mümkündür ki, işarənin əhəmiyyətli tərkib hissəsi elə məlum işarənin təzələnməsi, yaxud təqlidi olsun ki, nəticədə bu onunla qarışıq düşmək imkanı yaratmış olsun.

(2) Belə işarənin ləğv olunması üçün təqdim olunan tələbin müddəti işarənin qeydiyyat tarixindən hesablaşmaqla beş ildən az olmamalıdır. İttifaq ölkələrinin işarənin tətbiq olunmasını qadağan etmək üçün tələb irəli sürmək müddətini təyin etmək hüququ var.

(3) Qeyri-səmimi qeyd edilmiş, yaxud istifadə olunan işarənin ləğv olunması, yaxud tətbiqinin qadağın olunması, barədə tələbat irəli sürülməsi üçün müddət qoyulmur.

6ter maddəsi

(İşarələr: dövlət gerbləri, nəzarətin rəsmi damğaları və hökumətlərarası elementlərə aid qadağanlar)

(1) (a) İttifaq ölkələri qeydiyyatı rədd etmək, yaxud onu etibarsız tanımaq və səlahiyyətli hökumət dairələrinin icazəsi olmadıqda uyğun tədbirlərlə əmtəə nişanları, yaxud bu nişanların elementləri kimi gerblərin, bayraqların və İttifaq ölkələrinin başqa dövlət emblemlərinin istifadəsini onların daxil etdiyi rəsmi işarələr və nəzarət və keyfiyyət damğaları və həmçinin heraldika baxımından buna hər hansı təqlidi qadağan etmək haqqında razılaşırlar.

(b) (a) altbəndində şərh edilmiş hallar artıq mühafizəsinin təminatı üçün təyin olunmuş fəaliyyətdə olan beynəlxalq sazişlərin predmeti olan gerblər, bayraqlar və digər emblemlər, tam, yaxud qısaltdılmış adlardan başqa gerblər, bayraqlar və başqa emblemlərə İttifaqın bir və ya neçə ölkəsinin üzv olduğu beynəlxalq hökumətlərarası təşkilatların tam, yaxud qısaltdılmış adlarına bərabər surətdə tətbiq edilir.

(s) İttifaqın heç bir ölkəsi (b) alt bəndində göstərilmiş halları bu Konvensiyanın müəyyən ölkədə qüvvəyə minənə kimi vicdanla əldə edilmiş hüquq sahiblərinin ziyanına tətbiq etməyə borclu deyil. İttifaqın ölkələri əgər (a) altbəndinə salınmış istifadə, yaxud qeydiyyat ictimaiyyətdə baxılan təşkilat və qerblər, bayraqlar, emblemlər, qısaltdılmış və tam adlar arasında əlavə mövcudluğu fikrini yaratmırsa, yaxud əgər bu istifadə ya qeydiyyat cəmiyyətin istifadə edənlə təşkilat arasında əlaqə münasibətilə bağlı çaşdırmırsa göstərilən halları tətbiq etməyə borclu deyil.

(2) Rəsmi işarələrin və nəzarət və zəmanət damğalarının tətbiqinin qadağan edilməsi ancaq işarələr həmin cisdən, yaxud ona oxşar əmtəələr üçün istifadəyə təyin olunduqda tətbiq edilir.

(3) (a) Göstərilən maddələri tətbiq etmək üçün ittifaqın ölkələri Beynəlxalq büronun vasitəçiliyi ilə dövlət emblemlərinin, rəsmi nişanların, nəzarət və zəmanət damğalarının siyahısını bir-birinə vermək haqqında razılaşırlar. Həmçinin İttifaq ölkələri əgər onları indi istəyirlərsə, yaxud sonrakı fəaliyyətlərində istəyəcəklərsə tam həcmdə, yaxud bəzi məhdudiyətklərlə bu maddənin mühafizəsinə tapşırmaq və bu siyahiyə daxil edilən bütün sonrakı dəyişikliklərlə əlaqədar məlumat vermək barədə razılaşırlar.

İttifaqın hər bir ölkəsi kütləvi tanışlıq üçün ona göndərilmiş işarələri vaxtında təqdim edir.

Lakin bu cür xəbərdarlıq dövlət bayraqları üçün məcburi deyil.

(b) Bu maddənin (1) bəndinin (b) yarım bəndində göstərilmiş müddəalar ancaq gerblərə, bayraqlara və başqa emblemlərə, beynəlxalq hökumətlərarası təşkilatların qısaltdılmış, yaxud tam adlarına tətbiq edilir ki, onlar haqqında bu təşkilatlar Beynəlxalq Büronun vasitəçiliyi ilə İttifaq ölkələrinə məlumat verirlər.

(4) İttifaqın hər bir ölkəsi xəbər alınandan on iki ay müddətində Beynəlxalq Büronun vasitəçiliyi ilə özünün mümkün etirazlarını maraqlı tərəfə, yaxud beynəlxalq hökumətlərarası təşkilata versin.

(5) Dövlət bayraqları ilə münasibətdə yuxarıda göstərilən (1) bəndində nəzərdə tutulmuş ölçülər ancaq 1925-ci il 6 noyabrdan sonra qeydiyyatdan keçmiş işarələrə tətbiq olunur.

(6) Bu müddəalar bayraqlar nəzərə alınmaqla dövlət emblemlərilə münasibətdə və həmçinin İttifaq ölkələrinin rəsmi emblem və damğaları, gerbləri, bayraqları və başqa emblemləri beynəlxalq hökumətlərarası təşkilatların qısaltdılmış və tam adları ilə münasibətdə yuxarıda göstərilən (3) bəndində nəzərdə tutulan məlumat alınandan iki ay keçəndən sonra qeyd olunan işarələrə tətbiq olunur.

(7) Qeyri-səmimi hərəkətlər müşahidə olunduqda ölkələr hətta 1925-ci il 6 noyabradək qeydiyyatdan keçmiş dövlət emblemləri, işarələr və damğaları olan işarələri də ləğv etmək hüququna malikdir.

(8) Öz ölkəsinin dövlət emblemlərini, rəsmi işarə və damğalarını istifadə etməyə icazəsi olan hər ölkənin vətəndaşları onlardan hətta onlar başqa ölkələrin işarələrinə oxşar olduqda da istifadə edə bilərlər.

(9) İttifaqın başqa ölkələrinin dövlət gerbləri icazə olmadan ticarətdə istifadə olunduqda və bu istifadə məhsulun mənşəi baxımından çaşqınlıq yaradırsa İttifaq ölkələri istifadəni qabağan etməlidirlər.

(10) Yuxarıda göstərilən müddəalar ölkələr tərəfindən 6-cı maddənin V bölməsinin (3) bəndi ilə nəzərdə tutulmuş və İttifaq ölkələrində qəbul edilmiş gerblərin, bayraqların və başqa dövlət emblemləri yaxud rəsmi işarələr və damğaların, həmçinin, yuxarıdakı (1) bəndində sadalanmış beynəlxalq hökumətlərarası təşkilatların fərqləndirici işarələrin icazəsiz daxil edilən işarələrin qeydiyyatından imtina etmək, yaxud qeydiyyatını etibarsız hesab etmək hüququnu həyata keçirməyə mane olmur.

6-^{quater} maddəsi

(İşarələr: işarənin ötürülməsi)

(1) İttifaq ölkəsinin qanunvericiliyi üzrə işarənin ötürülməsi ancaq o halda etibarlı hesab olunur ki, ötürülmə bu işarənin aid olduğu sənaye, yaxud ticarət müəssisənin ötürülməsi ilə eyni vaxtda baş vermiş olsun. Bu ötürmənin etibarlı olduğunu tanımaq üçün kafidir ki, sənaye, yaxud ticarət müəssisənin bu ölkədə yerləşən hissəsinin ötürülən işarə ilə təchiz edilmiş məhsulların hazırlanması, yaxud satılması üçün əldə edənə müstəsna hüquq verilmiş olsun.

(2) Bu vəziyyət İttifaq ölkələri üzərinə belə işarənin ötürülməsinin həqiqi olmasını nəzərdə tutmaq öhdəliyi qoymur. Belə işarənin əldə edən tərəfdən istifadəsi işdə

ictimaiyyəti, xüsusən həmin işarənin tətbiq olunduğu məhsulların mənşəi, xarakteri, yaxud mühüm keyfiyyətləri baxımından çaşdırıla bilər.

6-quinques maddəsi

(İşarələr: İttifaqın bir ölkəsində qeyd olunmuş işarələrin İttifaqın başqa ölkələrində mühafizəsi (qeyd onun olduğu kimi))

A. (1) Mənşə ölkəsində lazımi şəkildə qeydiyyatdan keçmiş hər bir əmtəə nişanı İttifaqın başqa ölkələrində elan edilə bilər və bu maddədə göstərilən düzəlişlərlə olduğu kimi mühafizə olunur. Bu ölkələr qeydiyyatın son şəkildə formalaşma kimi mənşə ölkəsində qeydiyyat haqqında səlahiyyətli müəssisə tərəfindən verilən şahadətnamənin təqdim olunmasını tələb edə bilər. Belə şahadətnamənin heç bir leqallaşması tələb olunmur.

(2) Mənşə ölkəsi kimi ərizəçinin həqiqi və ciddi sənaye, yaxud ticarət müəssisəsi yerləşən İttifaq ölkəsi əgər onun İttifaq sərhədlərində belə müəssisə yoxdursa onun İttifaqın yaşayış yeri olan ölkəsi, əgər onun İttifaq sərhədlərində yaşayış yeri yoxdursa və əgər o İttifaq ölkəsinin vətəndaşdırsa onun vətəndaşı olan ölkə götürülür.

V. Baxılan maddənin qüvvəsi altına düşən ölkə əmtəə nişanlarının qeydiyyatının rədd edilməsi, yaxud etibarsız hesab edilməsi ancaq aşağıdakı hallarda ola bilər:

1. İşarələr mühafizə xahiş olunan ölkədə üçüncü şəxsin əldə etdiyi hüquqlara toxuna bilərsə;

2. İşarələr hər hansı bir fərqləndirici əlamətlərdən məhrumdursa, yaxud işarələr ticarətdə məhsulların növünü, keyfiyyətini, miqdarını, təyinatını, qiymətini, mənşə yerini yaxud hazırlanma vaxtını göstərən ya adi dildə qəbul edilmiş və mühafizə xahiş olunan ölkənin ticarət adətlərində səmimi və qəbul edilmiş işarə və göstərişlərdən ibarətdirsə;

3. İşarələr əxlaq və ümumi qaydalara zidd olarsa, və xüsusən onlarla ictimaiyyəti çaşdırmaq olarsa.

Nəzərdə tutulmalıdır ki, ümumi qaydalara zidd olan nişan belə bir yeganə səbəbə görə nəzərdən keçirilə bilməz ki, o ümumi qaydalara dəxli olduğu maddəyə uyğun gəldiyi hal istisna olmaqla, nişanlar haqqında qanunların heç bir maddəsinə uyğun deyil.

Lakin 10bis -cu maddəsinin tətbiqi öz qüvvəsində qalır.

S. (1) İşarənin mühafizə predmeti olduğunu təyin etmək üçün bütün faktik əlamətləri, xüsusən onun tətbiq olunma müddətini nəzərə almaq lazımdır.

Mənşə ölkəsində mühafizə olunan işarələrdən ancaq işarələrin fərqləndirici xarakterini dəyişməyən və xatırladılan mənşə ölkəsində qeydiyyatdan keçən formaya toxunmayan şəkildə olmadığına tək bu əsasla görə əmtəə nişanları İttifaqın başqa ölkələrində rədd oluna bilməzlər.

D. Mühafizəsi xahiş olunan işarə mənşə ölkəsində qeydiyyatdan keçməyibsə bu maddənin müddəələrindən heç kim istifadə edə bilməz.

E. Lakin mənşə ölkəsində nişanın qeydiyyatının bərpası heç bir halda İttifaqın qeyd olunduğu başqa ölkəsində qeydiyyatın bərpası üçün özdəlik yaratmır.

Ğ. Birincilikdən alınan üstünlüklər qeydiyyat üçün 4-cü maddədəki müddətə verilmiş ərizələr üçün qeydiyyat, hətta, mənşə ölkəsində bu müddət keçdikdən sonra da həyata keçirilmiş olsa da belə yenə də saxlanılır.

6^{-sexies} maddəsi

(İşarələr: xidmət işarələri)

İttifaq ölkələri xidmət işarələrini mühafizə etməyə öhdələrinə götürürlər. Onlar bu işarələrin qeydiyyatını nəzərdə tutmağa borclu deyillər.

6^{-septies} maddəsi

(İşarələr: sahibkarın icazəsi olmadan onun agenti yaxud nümayəndəsi tərəfindən qeydiyyat)

(1) Əgər agent, yaxud İttifaq ölkələrindən birində olan işarə sahibinin nümayəndəsi sahibin icazəsi olmadan şəxsən öz adından bir və ya bir neçə belə ölkədə bu işarənin qeydiyyata mane olan, yaxud onun ləğv olunması hüququna malikdir, ya da bu ölkənin qanunvericiliyi icazə verirsə və agent yaxud nümayəndə özlərinin hərəkətini doğruldan sübutlar təqdim edə bilmirlərsə qeydiyyatı öz xeyrinə çevirib rəsmiləşdirə bilər.

(2) İşarə sahibi (1) bəndi ilə nəzərdə tutulmuş şərtlər daxilində agent, yaxud nümayəndə tərəfindən işarənin istifadə olunmasına, əgər o bu istifadə üçün razılıq verməmişsə, mane olmaq hüququna malikdir.

(3) İşarə sahibinin bu maddədə nəzərdə tutulmuş hüquqlardan istifadə etməsi üçün milli qanunvericilik tərəfindən ədalətli müddət təyin oluna bilər.

7-ci maddə

(İşarələr: damğalanan məhsulun xarakteri)

(1) İttifaq ölkələri qeydiyyat üçün ərizələr qəbulunu və kollektivlərə məxsus bu kollektivlər sənaye yaxud ticarət müəssisələrinə malik olmasalar da onların mövcudluğu mənşə ölkəsinin qanununa zidd deyilsə, kollektiv işarələrin mühafizəsini öhdələrinə götürürlər.

(2) Hər bir ölkə kollektiv işarənin xüsusi mühafizə şərtlərini özü təyin edir və bu işarə ictimai maraqlara zidd olarsa onun mühafizəsindən imtina edə bilər.

(3) Lakin belə işarələrin mühafizə üçün mövcudluğu mənşə ölkəsinin qanununa zidd olmayan bu kollektiv mühafizə xahiş olunan ölkədə olmadığı, yaxud o bu ölkənin qanunvericiliyinə uyğun əsasda olmadığı üçün rədd cavabı vermək olmaz.

8-ci maddə

(firma adları)

Firma adı məcburi ərizə vermə, yaxud qeydiyyat olmadan adın əmtəə nişanının hissəsi olmasından asılı olmayaraq İttifaqın bütün ölkələrində mühafizə olunur.

9-cu maddə

(İşarələr, firma adları: qanunsuz olaraq əmtəə nişanı, yaxud firma adı ilə təchiz olunmuş məhsulların idxal prosesində həbsi)

(1) Əmtəə nişanı yaxud firma adı ilə qeyri-qanuni təchiz edilmiş hər hansı məhsul, bu məhsul həmin işarə, yaxud firma adının qanuni mühafizə hüququ olan İttifaq ölkəsinə idxal prosesində həbs edilir.

(2) Məhsul qeyri-qanuni damğalama yerinə yetirildiyi ölkədə, yaxud onun idxal olunduğu ölkələrdə də həbs olunur.

(3) Həbs prokurorluq, yaxud başqa hər hansı səlahiyyətli orqanın, yaxud fiziki ya hüquqi şəxs olan maraqlı tərəfin tələbi ilə hər bir ölkənin daxili qanunvericiliyinə uyğun olaraq yerinə yetirilir.

(4) Məhsul tranzitlə aparıldıqda hakimiyyət orqanları həbs etməyə borclu deyillər.

(5) Ölkə qanunvericiliyi idxal prosesində həbs etməyə imkan vermirsə həbs idxalın qadağan edilməsi, yaxud ölkə daxilində həbs ilə əvəz olunur.

(6) Ölkə qanunvericiliyi nə idxal prosesində həbsə, nə idxalın qadağan edilməsinə, nə də ölkə daxilində həbs etməyə icazə vermirsə bu qanunvericilik uyğun istiqamətdə dəyişdirilənə kimi göstərilən ölçülər elə hərəkət və vasitələrlə əvəz edilir ki, onların təciri ilə ölkə qanunu oxşar hallarda bu ölkə vətəndaşlarının hüquqlarını təmin edə bilsin.

10-cu maddə

(Yalançı göstərişlər: məhsulların mənşəi, yaxud istehsalçının şəxsiyyəti haqqında və başqa hallarda yalançı göstərişlərlə təchiz edilmiş məhsulların idxal prosesində həbsi)

(1) Bundan qabaqkı maddənin müddəaları məhsulların mənşəi, yaxud istehsalçının, sənayeçinin, yaxud təcirin şəxsiyyətinin həqiqiliyi barədə düzünə, yaxud dolayı yolla yalan göstərişlərdən istifadə edilən halda tətbiq edilir.

(2) İstehsalla, hazırlama ilə, yaxud məhsulu satmaqla məşğul olan və fiziki, yaxud hüquqi şəxs olmasından asılı olmayaraq hər hansı istehsalçı, sənayeçi, yaxud tacir yalandan məhsulun mənşə yeri kimi göstərilən yerdə, yaxud bu yerin olduğu rayonda, ya yalandan göstərilən ölkədə, ya da mənşə haqqında yalan göstəriş tətbiq olunan ölkələ məskən salmışsa, maraqlı tərəf hesab olunur.

10bis maddəsi

(Qeyri-səmimi rəqabət)

(1) İttifaq ölkələri həmin İttifaqda iştirak edən ölkələrin vətəndaşları üçün qeyri-səmimi rəqabətdən təsirli müdafiə təmin etməlidirlər.

(2) Sənaye və ticari işlərdə namuslu adətlərə zidd olan rəqabət aktı qeyri-səmimi rəqabət aktı hesab olunur.

(3) məsələn, aşağıdakılar qadağan olunur:

1. müəssisə, məhsullar, yaxud rəqibin sənaye, yaxud ticari fəaliyyət baxımından hər hansı bir üsulla qarışıqlıq yarada bilən fəaliyyətlər;

2. kommersiya fəaliyyətini yerinə yetirərkən müəssisəni, məhsulları, yaxud rəqibin sənaye, yaxud ticarət fəaliyyətini hörmətdən sala bilən uydurma fikirlər;

3. kommersiya fəaliyyətini yerinə yetirərkən əmtəənin xarakteri, hazırlanma qaydası, xüsusiyyətləri, işlətməyə yararlı olması, yaxud miqdarı baxımından cəmiyyəti çaşdırma bilən göstərişlər, yaxud fikirlərin istifadə edilməsi.

10ter maddəsi

(Əmtəə nişanları, firma adları, uydurma göstərişlər, qeyri-səmimi rəqabət: müdafiə vasitələri, məhkəməyə müraciət etmək hüququ)

(1) İttifaq ölkələri İttifaqın başqa ölkələrinin vətəndaşları üçün 9, 10 və 10bis-cu maddələrində göstərilən fəaliyyətin qarşısını effektiv almaq üçün qanuni vasitələr təmin etməyi öhdələrinə götürür.

Bundan başqa onlar mövcudluğu ölkələrinin qanunları ilə ziddiyyət təşkil etməyən və marağı olan sənayeçiləri, istehsalçıları, tacirləri təmsil edən ittifaq və birliklər üçün məhkəmə, yaxud inzibati orqanlar vasitəsilə 9, 10 və 10bis-cu maddələrində nəzərdə tutulmuş fəaliyyətlərin baxılan ölkələrin ittifaq və birlikləri üçün mühafizə xahiş edilən ölkənin qanunu çərçivəsində qarşısını almaq üçün tədbirlər görməyi öhdələrinə götürürlər.

11-ci maddə

(İxtiralar, faydalı modellər, sənaye nümunələri, əmtəə nişanları: müəyyən beynəlxalq sərgilərdə müvəqqəti mühafizə)

(1) İttifaq ölkələri özlərinin daxili qanunvericiliyinə uyğun olaraq rəsmi, yaxud rəsmi tanınmış beynəlxalq sərgilərdə nümayiş etdirilən patent qabiliyyətli ixtiraların, faydalı modelləri, sənaye nümunələrinin və həmçinin əmtəə nişanlarının məhsullar üçün olan müvəqqəti mühafizəsi təqdim edir.

(2) Təqdim edilən müvəqqəti mühafizə 4-cü maddədə göstərilən, müddətləri uzatmır. Əgər sonra birincilik hüququ xahiş edilərsə hər ölkənin səlahiyyətli müəssisəsi müddəti məhsulun sərgiyə qoyulduğu vaxtdan hesablaya bilər.

(3) Hər bir ölkə nümayiş etdirilən predmetin və onun sərgiyə qoyulduğu tarixin eyniliyinin sübutu üçün zəruri hesab etdiyi sənədləri tələb edə bilər.

12-ci maddə

(Sənaye mülkiyyəti işləri üçün xüsusi milli xidmətlər)

(1) İttifaqın hər bir ölkəsi sənaye mülkiyyəti işləri üzrə xüsusi xidmət və ictimaiyyətin ixtiralara patentlər, faydalı modellər, sənaye nümunələri və əmtəə işarələri ilə tanış olmaq üçün mərkəzi saxlanma yaratmağı öhdəsinə götürür.

(2) Bu xidmət rəsmi dövrü bülleten nəşr edir. O müntəzəm olaraq:

(a) patentlylənmiş ixtiraların qısa adı ilə birlikdə verilən patent sahiblərinin familiyasını,

(b) patentlylənmiş işarələrin reproduksiyalarını çap edir.

13-cü maddə

(İttifaqın məclisi)

(1)(a) İttifaq İttifaqın 13-cüdən 17-ciyə kimi olan maddələrilə bağlı olan ölkələrdən ibarət Məclisə malikdir.

(b) Hər ölkənin hökuməti müavinlərə, məsləhətçilərə və ekspertlərə malik ola bilər bir nümayəndə ilə təmsil olunur.

(s) Hər nümayəndəliyin xərcini onu təyin edən hökumət ödəyir.

(2)(a) Məclis:

(I) İttifaqın saxlanması və inkişafına və bu konvensiyanın tətbiqinə aid bütün məsələləri nəzərdən keçirir;

(II) Dünya İntellektual mülkiyyət təşkilatını quran (sonra - "Təşkilat") konvensiya ilə nəzərdə tutulmuş Beynəlxalq intellektual mülkiyyət bürosuna (sonra - "Beynəlxalq büro") yenidən müzakirə etmənin hazırlanması münasibətilə göstərişlər verir və bu vaxt 13-cüdən 17-ciyə kimi maddələrlə bağlı olmayan İttifaq ölkələrinin iradlarına lazım diqqət yetirir;

(III) Təşkilatın Baş Direktorunun İttifaqa aid hesabat və fəaliyyətini nəzərdən keçirir və təsdiq edir və ona İttifaqın səlahiyyətinə aid olan məsələlər üzrə lazım təlimatları verir;

(IV) Məclisin İcraiyyə Komitəsinin üzvlərini seçir;

(V) Özünün İcraiyyə Komitəsinin hesablarını nəzərdən keçirilə təsdiq edir, onun fəaliyyətini bəyənir və həmçinin, ona təlimatlar verir;

(VI) Proqram təyin edir, İttifaqın ikiillik hesabatını qəbul edir və onun maliyyə hesabatlarını təsdiq edir;

(VII) İttifaqın maliyyə rəqlamentini təsdiq edir;

(VIII) İttifaqın məqsədlərini həyata keçirmək üçün zəruri hesab etdiyi ekspertlər komitələri və işçi qruplar yaradır;

(IX) İttifaqın üzvü olmayan hansı ölkələrin və hansı hökumətlərarası və beynəlxalq qeyri-hökumət təşkilatlarının müşahidəçi kimi onun iclaslarına buraxıla biləcəyini təyin edir;

(X) 13-cüdən 17-ciyə kimi olan maddələrə düzəlişlər qəbul edir;

(XI) İttifaqın məqsədlərinə nail olmaq üçün istənilən başqa hərəkətləri həyata keçirir;

(XII) Bu Konvensiyadan çıxan bütün başqa funksiyaları yerinə yetirir;

(XIII) onun razılığı şərti ilə təşkilatı quran Konvensiyanın ona verdiyi hüquqları həyata keçirir.

(b) İdarəsini Təşkilat həyata keçirən başqa İttifaqlar üçün maraqlı olan məsələlər üzrə Məclis Təşkilatın əlaqələndirmə Komitəsinin fikrini dinlədikdən sonra qərar qəbul edir.

(3)(a) (b) altbəndinin tələblərini gözləmək şərti ilə nümayəndə ancaq bir ölkəni təmsil edə bilər.

(b) Xüsusi sazişlə birləşib ümumi idarə təşkil edən İttifaq ölkələri diskussiya zamanı onlardan biri ilə birgə təmsil oluna bilər. Göstərilən ümumi idarə ölkələrdən hər biri üçün 12-ci maddədə nəzərdə tutulduğu kimi sənaye mülkiyyətinin xüsusi milli xidməti əhəmiyyətinə malik olur.

(4)(a) Məclis üzvü olan hər ölkə bir səsə malik olur.

(b) Məclis üzvləri ölkələrinin yarısı yetərsay təşkil edir.

(s) (b) altbəndinin tələbinə baxmayaraq hər hansı sessiyada təmsil olunan ölkələrin sayı yarıdan azdırsa, lakin Məclis üzvlərinin sayının üçdə birinə bərabərdirsə, yaxud ondan çoxdursa o qərar qəbul edə bilər. Bu zaman Məclisin öz prosedura qaydalarına aid qərarlardan başqa olan qərarları aşağıdan göstərilən şərtlərə riayət olunduqda qüvvəyə minir. Beynəlxalq büro haqqında danışıq gedən qərarları Məclisin üzvü olan, lakin onda iştirak etməyən ölkələrə göndərir və onları qərarlar göstərilən

tarixdən hesablaşmaqla üç ay ərzində yazılı surətdə bu qərarların lehinə, əleyhinə olduqlarını, yaxud bitərəf qaldıqlarını bildirməyə dəvət edir. Qoyulan müddət qurtardıqdan sonra bu üsulla səs verən, yaxud bitərəf qaldıqlarını bildirən ölkələrin sayı sessiyanın özündə yerərsay üçün olan miqdara çatarsa belə qərarlar qüvvəyə minir, bu şərtlə ki, lazımi çoxluq saxlanmış olsun.

(d) 17(2)-ci maddəsinin tələblərinə riayət edildikdə Məclis verilən səslərin üçdə ikisi çoxluğu ilə öz qərarlarını qəbul edir.

(e) Bitərəf qalanların səsi hesaba alınmır.

(5)(a) (b) altbəndində nəzərdə tutulan halları çıxmaq şərtilə nümayəndə ancaq bir ölkənin adından səs verə bilər.

(b) (3)(b) bəndində nəzərdə tutulan İttifaq ölkələri bir qayda olaraq çalışmalıdırlar ki, Məclisin sessiyalarında öz xüsusi nümayəndəlikləri ilə təmsil olunsunlar. Əgər, son dərəcə müstəsna vəziyyətlərlə bağlı olaraq göstərilən ölkələrdən hansısa öz xüsusi nümayəndəliyi ilə təmsil oluna bilmirsə onun ixtiyarı var ki, bu ölkələrdən hansınsa öz adından səs vermək səlahiyyəti versin, bu şərtlə ki, bir nümayəndəlik vəkalətnamə üzrə bir ölkə üçün səs verə bilər. Belə səlahiyyətlər dövlət başqanı, yaxud səlahiyyətli nazirin imzaladığı sənədlə müəyyən olunur.

(6) Məclis üzvü olmayan İttifaq ölkələri onun iclaslarına müşahidəçi kimi buraxılır.

(7) (a) Məclis növbəti sessiyasına, müstəsna hallardan başqa, Təşkilatın Baş Məclisinin olduğu yerdə və olduğu vaxtda baş Direktorun çağırışı ilə iki ildə bir dəfə çağırılır.

(b) Məclis özünün fəvqəladə sessiyasına İcraiyyə komitəsinin, yaxud Məclis üzvləri olan ölkələrin dördə birinin tələbi əsasında Baş direktorun çağırışı ilə toplanır.

(8) Məclis özünün rəsmi əməliyyat qaydalarını qəbul edir.

14-cü maddə (İcraiyyə komitəsi)

(1) Məclisin icraiyyə komitəsi olur.

(2) (a) İcraiyyə komitəsi Məclis tərəfindən Məclis üzvləri olan ölkələrin sırasından seçilir. Bundan əlavə, Təşkilatın ərazisində qərarqah-mənzil yerləşən ölkə 16(7)(b) maddəsinin müddəaları pozulmamaq şərtilə komitədə bir ex officio yerə malik olur.

(b) İcraiyyə komitəsinin üzvü olan bir ölkənin hökuməti müavinləri, məsləhətçiləri və ekspertləri ola bilən bir nümayəndə ilə təmsil olunur.

(s) Hər nümayəndəliyin xərcini onu təyin edən hökumət çəkir.

(3) İcraiyyə komitəsi üzvləri olan ölkələrin sayı Məclis üzvü olan ölkələrin dördə birini təşkil edir. Doldurma üçün yerlərin sayını təyin edərkən dördə böləndən sonra qalan qalıq nəzərə alınmır.

(4) Məclis İcraiyyə komitəsi üzvlərinin seçkisində ədalətli coğrafi paylanmaya və həmçinin, İttifaqla münasibətdə bağlanmış xüsusi sazişlərin iştirakçıları olan ölkələrin İcraiyyə komitəsi üzvlərinin sırasında olmaq zəruriliyinə diqqət verir.

(5)(a) İcraiyyə komitəsinin üzvləri öz vəzifələrini Məclisin onların seçildiyi sessiyasının bağlanmasından Məclisin növbəti sessiyasının bağlanmasına kimi olan dövrdə yerinə yetirir.

(b) İcraiyyə komitəsinin üzvləri onların tərkibinin üçdə ikisini aşmamaq şərtilə yenidən seçilə bilərlər.

(s) Məclis seçkilərin və İcraiyyə komitəsi üzvlərinin mümkün yenidən seçilməsinin ətraflı qaydalarını müəyyən edir.

(6)(a) İcraiyyə komitəsi:

(I) Məclisin gündəliyinin layihəsini hazırlayır;

(II) Baş Direktorun İttifaqın ikiillik büdcəsi və proqramın layihəsinə aid hazırladığı təklifləri Məclisə təqdim edir.

(III) (çıxarılıb);

(IV) özünün uyğun iradları ilə Baş Direktorun dövrü hesabatlarını və maliyyə təftişlərinin illik aktlarını Məclisə təqdim edir;

(V) Məclisin qərarlarına uyğun olaraq və Məclisin iki növbəti sessiyaları arasında baş verən halları nəzərə almaqla Baş Direktorun İttifaq məramnaməsini yerinə yetirməsi üçün lazımi tədbirləri görür.

(VI) Bu Konvensiyaya uyğun olaraq ona həvalə edilmiş bütün başqa vəzifələri yerinə yetirir.

(b) İcraiyyə komitəsi təşkilatın əlaqələndirmə Komitəsinin rəyini dinlədikdən sonra müdiriyyətini Təşkilatın həyata keçirdiyi başqa İttifaqlar üçün maraqlı olan məsələlərlə əlaqədar qərarlar qəbul edir.

(7)(a) Baş Direktorun çağırışı ilə İcraiyyə komitəsi ildə bir dəfə özünün, mümkün olduqda təşkilatın əlaqələndirmə komitəsinin olduğu yerdə və olduğu vaxtda növbəti sessiyasına toplanır.

(b) İcraiyyə komitəsi ya Baş Direktorun şəxsi təşəbbüsü, ya Sədrin xahişi, ya da İcraiyyə komitəsi üzvlərinin dördüdə birinin təşəbbüsü ilə özünün fəvqəladə sessiyasına toplanır.

(8)(a) İcraiyyə komitəsinin üzvü olan hər bir ölkə bir səsə malikdir.

(b) İcraiyyə komitəsi üzvləri olan ölkələrin yarısı yetərsayı təşkil edir.

(s) Qərarlar səs çoxluğu ilə qəbul edilir.

(d) Bitərəflərin səsi hesaba alınmır.

(e) Nümayəndə yalnız bir ölkəni edə və ancaq onun adından səs verə bilər.

(9) İcraiyyə komitəsinin üzvü olmayan İttifaq ölkələri onun iclaslarına müşahidəçi kimi buraxılır.

(10) İcraiyyə komitəsi özünün rəsmi əməliyyat qaydalarını qəbul edir.

15-ci maddə

(Beynəlxalq büro)

(1)(a) İttifaqın inzibati vəzifələri ədəbi və bədii əsərlərin mühafizəsi üzrə Beynəlxalq mühafizə vasitəsilə təsis edilmiş İttifaq Bürosu ilə birləşmiş İttifaq Bürosunun varisi olan Beynəlxalq büro tərəfindən həyata keçirilir.

(b) Beynəlxalq büro, xüsusi olaraq, İttifaqın müxtəlif orqanlarının katibliyinin vəzifələrini də yerinə yetirir.

(s) Təşkilatın Baş Direktoru İttifaqın vəzifəli şəxsidir və İttifaqı təmsil edir.

(2) Beynəlxalq büro sənaye mülkiyyətinin mühafizəsinə aid məlumatı toplayır və nəşr edir. İttifaqın hər bir ölkəsi sənaye mülkiyyətinin mühafizəsinə aid hər qanunun

mətnini və bütün rəsmi mətnləri gecikmədən Beynəlxalq büroya göndərir. Bundan əlavə İttifaqın hər bir ölkəsi özünün sənaye mülkiyyəti oblastındakı səlahiyyətli xidmətlərinin sənaye mülkiyyətinin mühafizəsinə bilavasitə aid olan və Beynəlxalq büro özünün fəaliyyəti üçün faydalı hesab edə biləcəyi bütün nəşr məlumatlarını Beynəlxalq büroya göndərir.

(3) Beynəlxalq büro aylıq jurnal nəşr edir.

(4) Beynəlxalq büro İttifaqın hər bir ölkəsinin sorğusu ilə sənaye mülkiyyətinin mühafizəsinə məsələləri üzrə məlumat verir.

(5) Beynəlxalq büro sənaye mülkiyyətinin mühafizəsini yüngülləşdirmək üçün tədqiqatlar aparır və xidmətlər göstərir.

(6) Baş direktor və onun heyətdən təyin etdiyi hər bir üzv Məclisin İcraiyyə Komitəsinin, ekspertlərin, yaxud işçi qrupun istənilən komitəsinin bütün iclaslarında səs hüququ olmadan iştirak edirlər. Baş Direktor, yaxud onun heyətdən təyin etdiyi üzv öz vəzifə vəziyyətinə görə bu orqanların katibidirlər.

(7) (a) Beynəlxalq büro Məclisin göstərişləri əsasında və İcraiyyə komitəsi ilə əməkdaşlıq şəraitində Konvensiyanın 13-cüdən 17-ciyə kimi maddələrində olmayan müddəaları dəyişdirmək üçün konfranslar hazırlıyır.

(b) Beynəlxalq büro olan konfransların hazırlanması haqqında hökumətlərarası və beynəlxalq qeyri-hökumət təşkilatları ilə məsləhətləşmələr apara bilər.

(s) Baş Direktor və onun təyin etdiyi şəxslər bu konfransların işində səs hüququ olmadan iştirak edirlər.

(8) Beynəlxalq büro ona həvalə olunmuş istənilən digər məsələləri həll edir.

16-cı maddə

(Maliyyə)

(1)(a) İttifaq büdcəyə malikdir.

(b) İttifaqın büdcəsinə bilavasitə İttifaqın gəlirləri və xərcləri, onun xərclər büdcəsinə və İttifaq üçün ümumi olan üzvlük haqqı və həmçinin uyğun hallarda Təşkilatın Konfransının büdcəsinə olan ayırmalar daxildir.

(s) İttifaqlar üçün ümumi olan xərclərə müstəsna olaraq bu İttifaqa aid olan xərclər yox, müdiriyyətini Təşkilatın həyata keçirdiyi eyni vaxtda bir, yaxud bir neçə İttifaqa aid olan xərclər daxildir. Bu ümumi xərclərdə İttifaqın hissəsi onun həmin xərclərdəki marağı ilə müəyyən olunur.

(2) İttifaqın büdcəsi müdiriyyətini Təşkilatın həyata keçirdiyi başqa İttifaqların büdcələri ilə əlaqələndirmənin tələblərini lazım dərəcədə nəzərə almaqla qəbul olunur.

(3) İttifaqın büdcəsi aşağıdakı mənbələrdən maliyyələşdirilir:

(I) İttifaq ölkələrinin üzvlük haqqı;

(II) Beynəlxalq büronun İttifaqa aid xidmətlərinə görə olan rüsum və ödəncilər;

(III) Beynəlxalq büronun İttifaqa aid çap işlərinin satılmasından və çap işinə olan hüququn başqasına verilməsindən alınan gəlir;

(IV) Bəxşilər, vəsiyyət olunmuş vəsaitlər və maliyyə yardımları;

(V) rentə, faizlər və müxtəlif başqa gəlirlər.

(4)(a) İttifaqın hər bir ölkəsinin büdcəyə üzvlük haqqını ödəməsi onun müəyyən sinfə aid olması ilə müəyyənləşir və o illik üzvlük haqqını aşağıda göstərilən üsulla təyin olunmuş vahidlərlə ödəyir:

I sinif	25
II sinif	20
III sinif	15
IV sinif	10
V sinif	5
VI sinif	3
VII sinif	1

(b) Hər bir ölkə, əgər bunu əvvəldə etməyibsə, ratifikasiya fərmanını, yaxud qoşulma aktını saxlamağa verərkən arzu etdiyi aid olma sinfini dəyişə bilər. Əgər ölkə aşağı sinfi seçirsə, o bu barədə Məclisin növbəti sessiyasında elan verməlidir. Belə dəyişiklik göstərilən sessiyadan sonra gələn təqvim ilinin əvvəlindən qüvvəyə minir.

(s) Hər ölkənin üzvlük haqqı məbləğinin bütün ölkələrin İttifaq büdcəsinə olan üzvlük haqlarının ümumi məbləğinə nisbəti bu məbləgdəki vahidlərin sayının üzvlük haqqı ödəyən ölkələrin miqdarındakı vahidlərin sayına nisbəti kimdir.

(d) Üzvlük haqqı hər il yanvarın birində ödənilir.

(e) Üzvlük haqqı üzrə borcu onun əvvəlki iki tam il üçün ödəməli olduğu məbləğə bərabər və ondan artıq olan ölkə İttifaqın onun üzvü olduğu bütün orqanlarında səs hüququnu itirir. Lakin bu orqanlardan hər biri belə ölkəyə onun ödəncinin vaxtının etməsinin müstəsna və labud səbəblərdən baş verdiyinə inandığı müddətdə həlledici səslə iştirakına icazə verir.

(f) Büdcə yeni maliyyə dövrünün əvvəlinə kimi qəbul edilməzsə maliyyə reqlamenti ilə nəzərdə tutulduğu kimi büdcə əvvəlki il səviyyəsində fəaliyyət göstərir.

(5) İttifaq adından Beynəlxalq büronun təqdim etdiyi xidmətlərə görə çatası rüsum və ödəncələrin miqdarı bu barədə Məclisə və İcraiyyə komitəsinə məlumat verən Baş Direktor tərəfindən müəyyən olunur.

(6)(a) İttifaqın onun hər ölkəsinin verdiyi birdəfəlik ödəncədən təşkil olunan dövriyyə vəsaiti fonduna malikdir. Dövriyyə vəsaiti fondunun kafi olmadığı məlum olarsa Məclis onun artırılması məsələsini həll edir.

(b) Xatırladılan fonda hər ölkənin ilkin ödənişi, yaxud bu fondu artırmaq üçün onun hissəsi fond təşkil olunan, ya onun artırılması haqqında qərar qəbul olunan il həmin ölkənin üzvlük haqqında mütənasibdir.

(s) Bu nisbət və ödəncin şərtləri Baş Direktorun təklifi ilə təşkilatın əlaqələndirmə komitəsinin fikrini dinlədikdən sonra Məclis tərəfindən müəyyən edilir.

(7)(a) Təşkilatın ərazisində mənzil-qərargahı olan ölkə il mənzil-qərargah haqqında bağlanan sazişdə nəzərə tutulur ki, dövrü vəsaitlər fondu kafi olmayan hallarda həmin ölkə avanslar verir. Bu avansların məbləği və onların verildiyi şərtlər hər bir halda belə ölkə ilə Təşkilat arasında xüsusi sazişin mövzusu olur. Belə ölkə nə qədər ki, avans vermək öhdəliyi ilə bağlıdır o öz mövqeyinə görə İcraiyyə Komitəsində bir yerə malik olur.

(b) Həm (a) altbəndində göstərilən ölkə, həm də Təşkilat yazılı xəbərdarlıqla avans vermək haqqında öhdəliyi etibarsız elan etmək hüququna malikdir. Öhdəliyi etibarsız

elan etmək hüququna malikdir. Öhdəliyi etibarsız elan etmə xəbərdarlıq olan il qurtarıqdan üç il sonra qüvvəyə minir.

(8) Maliyyə təftişi maliyyə rəqlamentinin qaydalarına əsasən İttifaqın bir, yaxud bir neçə ölkəsi, ya da özlərinin razılığı ilə Məclis tərəfindən təyin olunmuş kənar müfəttişlər tərəfindən aparılır.

17-ci maddə

(13-17-ci maddələrə olan düzəlişlər)

(1) 13, 14, 15, 16-cı və bu maddəyə olan düzəlişlər haqqında təkliflər Məclis üzvü olan hər bir ölkə İcraiyyə komitəsi, yaxud Baş Direktor tərəfindən verilə bilər. Bu təkliflər Baş Direktor tərəfindən Məclis üzvü olan ölkələrə onların Məclis tərəfindən baxılmasına ən azı altı ay qalmış göndərilir.

(2) (1) bəndində göstərilmiş maddələrə olan hər hansı bir düzəlişin Məclis tərəfindən qəbul olunması üçün verilmiş səsərin dördüdə üç çoxluğu tələb olunur; lakin 13-cü maddə və bu bəndə olan düzəliş verilən səsərin beşdə dörd çoxluğu ilə qəbul olunur.

(3) (1) bəndində nəzərdə tutulmuş maddələrə olan hər hansı düzəliş onun hər ölkənin konstitusiyaya prosedurası əsasında həyata keçirilmiş bu düzəliş qəbul olunmuş vaxt Məclisin üzvü olan ölkələrin dördüdə üçündə Baş Direktor tərəfindən alındıqdan bir ay sonra qüvvəyə minir. Bu yolla göstərilən maddələrə qəbul edilmiş hər hansı düzəliş qüvvəyə minərkən Məclis üzvü olan bütün ölkələr, yaxud bu tarixdən sonra onun üzvü olan ölkələr üçün məcburidir; lakin İttifaq ölkələrinin maliyyə öhdəliklərini artıran hər hansı düzəliş ancaq bu düzəlişi qəbul etdikləri barədə xəbər verən ölkələr üçün məcburidir.

18-ci maddə

(1-12 və 18-30-cu maddələrə yenidən baxılması)

(1) İttifaq sistemini təkmilləşdirmək üçün olan dəyişikləri ona daxil etmək üçün bu Konvensiyaya yenidən baxıla bilər.

(2) Bu məqsədlə İttifaq ölkələrində həmin ölkələrin nümayəndələrinin növbə ilə konfransları keçirilir.

(3) 13-17-ci maddələrinə olan düzəlişlər 17-ci maddənin şərtlərinə əsasən tənzim olunur.

19-cu maddə

(Xüsusi sazişlər)

Nəzərdə tutulur ki, bu konvensiyanın müddəalarına zidd olmamaq şərtilə İttifaq ölkələrinin öz aralarında sənaye mülkiyyətinin mühafizəsi üzrə xüsusi sazişlər bağlamaq hüququ var.

20-ci maddə

(İttifaq ölkələri tərəfindən təsdiq etmə, yaxud qoşulma; qüvvəyə minmə)

(1) (a) Bu aktı imzalayan hər bir İttifaq ölkəsi onu təsdiq edə bilər, yaxud onu imzalayıbsa ona qoşula bilər. Təsdiq fərmanı və qoşulma haqqında akt saxlanmaq üçün baş Direktora təhvil verilir.

(b) İttifaqın hər bir ölkəsi özünün təsdiq fərmanı, yaxud qoşulma aktında elan edə bilər ki, təsdiq etmə, yaxud qoşulma

(1) 1-12-ci maddələrə, yaxud

(II) 13-cü maddələrə aid olmur.

(s) İttifaqın hər hansı ölkəsi (b) altbəndinə əsasən orada göstərilən iki qrup maddələrdən birini öz təsdiqindən, yaxud qoşulmasından çıxarıbsa sonralar, istənilən vaxt o təsdiqinin, yaxud qoşulmasının bu qrup maddələrə aid etməsi haqqında bəyanat verə bilər. Belə bəyanat saxlanmaq üçün Baş Direktora verilir.

(2)(a) 1-12-ci maddələr İttifaqın təsdiq etmə fərmanını, yaxud qoşulma haqqında aktı saxlanmağa təhvil verən və (1) (b) (1) bəndinin nəzərdə tutduğu bəyanatı elan etməmiş onuncu təsdiqetmə fərmanını, yaxud qoşulma aktını üç aydan sonra saxlanmağa verən birinci on ölkəsilə münasibətdə qüvvəyə minir.

(b) 13-17-ci maddələr İttifaqın təsdiqetmə fərmanlarını, yaxud qoşulma haqqında aktları saxlanmağa verən və (1)(b)(1) bəndi ilə nəzərdə tutulmuş bəyanatı elan etmədən onuncu təsdiqetmə fərmanını, yaxud qoşulma haqqında aktı üç aydan sonra saxlanmağa verən birinci on ölkə üçün qüvvəyə minir.

(s) (1)(b)(1) və (II) bəndində nəzərdə tutulmuş iki qrup maddələrin (a) və (b) altqrupların müddəalarına əsaslanaraq və həmçinin (1) (b) bəndinin müddəalarını gözləməklə ilk dəfə qüvvəyə minmək şərtilə 1-17-ci maddələri İttifaqın təsdiqetmə fərmanını, yaxud qoşulma haqqında aktı saxlanmağa verən (a) və (b) altbəndlərində göstərilən ölkələr istisna olmaqla və həmçinin (1) (s) bəndinə uyğun olaraq baş Direktor tərəfindən xəbərdarlıq tarixindən üç ay sonra sənədi saxlanmağa vermək haqqında ərizə verən, əgər verilən fərmanda, aktda, yaxud ərizədə daha uzaq tarix göstərilməyibsə, hər hansı ölkəsinə nəzərən qüvvəyə minir. Axırncı halda bu akt bu ölkə ilə münasibətdə bu üsul ilə göstərilən tarixdə qüvvəyə minir.

(3) İttifaqın təsdiq fərmanını, yaxud qoşulma haqqında sənədi saxlanmağa verən hər hansı ölkəsi ilə münasibətdə 18-30-cu maddələr (1) (b) bəndində nəzərdə tutulmuş maddələr qrupundan hər birisinin (2)(a), yaxud (s) bəndinə uyğun olaraq bu ölkəyə qüvvəyə minəcəyi tarixdən daha tez qüvvəyə minir.

21-ci maddə

(İttifaq üzvü olmayan ölkələrin birləşməsi; qüvvəyə minmə)

(1) İttifaqın üzvü olmayan hər hansı ölkə bu Akta qoşula və bununla da İttifaqın üzvü ola bilər. Qoşulma haqqında Aktlar saxlanmaq üçün Baş Direktora verilir.

(2) (a) İttifaqın üzvü olmayan və özünün qoşulma haqqında aktını saxlanmaq üçün bu Aktın müddəalarının qüvvəyə minməsindən bir ay, yaxud daha artıq qabaq verən hər hansı ölkəyə münasibətdə bu Akt, əgər qoşulma haqqında olan aktda daha gec tarix göstərilməyibsə, həmin müddəalar 20 (2) (a), yaxud (b) maddəsinə uyğun olaraq qüvvəyə mindiyi tarixdən qüvvəyə minir.

Lakin:

(I) Əgər 1-12-ci maddələr həmin tarixə kimi qüvvəyə minməyiblərsə belə ölkə həmin müddəalar qüvvəyə minənə kimi olan dövrdə və onların əvəzində Lissabon Aktının 1-12-ci maddələri ilə bağlı olacaqdır;

(II) Əgər 13-17-ci maddələr həmin tarixə kimi qüvvəyə minməyiblərsə belə ölkə həmin müddəalar qüvvəyə minənə kimi olan dövrdə və onları əvəzində Lissabon Aktının 13 və 14(3), (4) və (5) maddələri ilə bağlı olacaqdır.

Əgər ölkə qoşulma haqqında olan aktda daha gec tarix göstərirsə bu Akt həmin ölkə üçün göstərilən tarixdən qüvvəyə minir.

(b) Qoşulma haqqında öz aktını maddələr qrupunun qüvvəyə minməsindən sonrakı, yaxud onu bir aydan az müddətə qabaqlayan tarixdə saxlanmağa verən bu Aktın İttifaq üzvü olmayan hər hansı ölkə üçün bu Akt, (a) altbəndinin müddəalarını gözləmək şərtilə o ölkənin qoşulması haqqındakı aktda daha gec tarix göstərilməyibsə Baş Direktor tərəfindən xəbərdarlıq edildikdən üç aydan sonra qüvvəyə minir. Axırncı halda bu Akt bu ölkə ilə münasibətdə bu cür təyin olunmuş tarixdə qüvvəyə minir.

(3) İttifaq üzvü olmayan və qoşulma haqqında aktı tam həcmdə, yaxud bu tarixdən bir aydan az müddətə bu Akt qüvvəyə minəndən sonra saxlanmağa verən hər hansı ölkə ilə münasibətdə bu Akt həmin ölkənin qoşulması haqqında Baş Direktor tərəfindən xəbərdarlıq edildikdən, əgər qoşulma haqqında aktda daha gec tarix göstərilməyibsə, üç ay sonra qüvvəyə minir. Axırncı halda bu Akt həmin ölkə üçün bu üsulla göstərilən tarixdən qüvvəyə minir.

22-ci maddə

(Təsdiq etmə, yaxud qoşulmanın nəticələri)

20 (1) və 28 (2) maddələrində göstərilən istisnaları nəzərə almamaq şərtilə təsdiq etmə, yaxud qoşulma avtomatik olaraq bu Akt ilə qoyulmuş bütün müddəaların tanınması və üstünlüklərin alınmasına gətirib çıxarır.

23-cü maddə

(Əvvəlki Aktlara qoşulma)

Ölkə bu Akt tam həcmdə qüvvəyə minəndən sonra bu konvensiyanın əvvəlki Aktlarına qoşula bilməz.

24-cü maddə

(Ərizələr)

(1) Hər hansı ölkə özünün təsdiq etmə fərmanında, yaxud qoşulma haqqında olan aktında, yaxud sonrakı istənilən vaxtda Baş Direktora bu Konvensiyanın ərizədə, yaxud xəbərdarlıqda göstərilən bütün, yaxud bəzi ərazilərə onların beynəlxalq vəziyyətləri üçün məsuliyyət daşımaqla tətbiq olunması haqqında yazılı xəbərdarlıq göndərə bilər.

(2) Belə bəyanat verən, yaxud belə xəbərdarlıq edən hər hansı ölkə istənilən vaxt Baş Direktora bu Konvensiyanın bu ərazilərdən hamısına, yaxud bəzisinə tətbiqinin dayandırılması barədə xəbər göndərə bilər.

(3) (a) (1) bəndinə uyğun edilən hər hansı bir bəyanat təsdiq etmə, yaxud qoşulma qüvvəyə minən tarixdən qüvvəyə minir və onlar haqqında olan sənədlər bu bəyanatı

özündə əks etdirir. Xatırladılan bənd üzrə göndərilən hər hansı xəbərdarlıq onun haqqında Baş Direktor tərəfindən məlumat verildikdən üç ay sonra qüvvəyə minir.

(b) (2) bəndi ilə göndərilən hər hansı xəbərdarlıq Baş Direktorun onu qəbul etməsindən on iki ay qüvvəyə minir.

25-ci maddə

(Konvensiyanın milli çərçivələrdə tətbiqi)

(1) Bu müşahidə iştirakçısı olan hər ölkə öz Konstitutsiyası əsasında bu Konvensiyanın tətbiqini təmin edən zəruri tədbirlər qəbul etməyi öhdəsinə götürür.

(2) Hər ölkənin təsdiq etmə fərmanını, yaxud qoşulma haqqında aktı saxlanmağa verən anda özünün daxili qanunvericiliyinə uyğun olaraq bu Konvensiyanın müddəalarını həyata keçirmək imkanına malik olduğu nəzərdə tutulur.

26-cı maddə

(Ləğv etmə)

(1) Bu Konvensiya müddəti məhdudlaşdırmadan təsir edir.

(2) İstənilən ölkə Baş Direktora göndərdiyi xəbərdarlıqla bu Aktı ləğv edə bilər. Bu ləğv etmə həm də bütün əvvəlki Aktların ləğv edilməsidir, onu yerinə yetirən ölkəyə aiddir və eyni zamanda İttifaqın başqa ölkələri Konvensiya qüvvədə qalır və yetirilməlidir.

(3) Ləğv etmə Baş Direktor tərəfindən xəbərdarlığın olmasından bir il sonra qüvvəyə minir.

(4) Bu maddə ilə nəzərdə tutulmuş ləğv etmə hüqunu heç bir ölkə tərəfindən onun İttifaqın üzvü olmasından hesablaşmaqla beş il ərzində istifadə edilə bilməz.

27-ci maddə

(Əvvəlki Aktların tətbiqi)

(1) Bu Akt tətbiq olunduğu ölkələr arasındakı münasibətlərdə və tətbiq olunduğu dərəcədə 20 mart 1883-cü ildə Paris Konvensiyasının və onun sonrakı yenidən müzakirəsini əvəz edir.

(2) (a) Bu Aktın tətbiq olunmadığı yaxud yarımçıq tətbiq olunduğu ölkələrə 31 oktyabr 1958-ci il Lissabon Aktı tətbiq olunur və bu halda axırıncı ya tam həcmdə, ya da (1) bəndinə əsasən bu Aktın onu əvəz etmədiyi hüquqlarda qüvvədə qalır.

(b) Bərabər surətdə olmaqla nə bu Akt, nə onun hər hansı bir hissəsi, nə Lissabon Aktı tətbiq olunmadığı ölkələr üçün 2 iyun 1934-cü il London Aktı, ya tam həcmdə, ya da (1) bəndinə əsasən bu Aktın onu əvəz etmədiyi hüduqlarda qüvvədə qalır.

(s) Bərabər surətdə olmaqla nə bu Akt, nə onun hər hansı bir hissəsi, nə Lissabon Aktı və nə də London Aktının tətbiq olunmadığı ölkələr üçün 6 noyabr 1925-ci il Haaqa Aktı ya tam həcmdə, ya da (1) bəndinə əsasən bu Aktın onu əvəz etmədiyi hüduqlarda qüvvədə qalır.

(3) İttifaqın üzvü olmayan və bu Akta qoşulan ölkələr bu Aktın tərəfi olmayan, yaxud bu Aktın tərəfi olmaqla 20 (I) (v) (I) maddəsinə əsasən İttifaqın bəyanat verən hər hansı ölkəsi ilə münasibətdə bu Aktı tətbiq edirlər. Belə ölkələr xatırladılan İttifaq

ölkəsinin onlarla münasibətdə axırıncıdan əvvəl gələn Aktın müddəalarını tətbiq etmək hüququnu tanıyırlar. Həmin ölkə bu Aktın tərəfi olmalıdır.

28-ci maddə

(Mübahisələrin həlli)

(1) İttifaqın iki, yaxud bir neçə ölkəsi arasında da bu Konvensiyanın izahı, yaxud tətbiqində danışıqlarla həll edilə bilməyən mübahisə yarandıqda, əgər göstərilən ölkələr mübahisəni başqa yolla həll etmək üçün razılığa gələ bilməsələr həmin ölkələrdən biri bu işi məhkəmənin nizamnaməsinə uyğun olaraq ərizə təqdim etməklə Beynəlxalq məhkəməyə verir.

Ərizəni verən ölkə məhkəməyə baxılmağa verilən mübahisə haqqında Beynəlxalq büroya məlumat verməlidir. Beynəlxalq büro bu barədə İttifaqın başqa ölkələrinə məlumat verməlidir.

(2) Bu Aktın imzalanması, yaxud təsdiq etmə fərmanını, yaxud qoşulma haqqında aktı saxlanmağa verilən vaxt istənilən ölkə üçün (1) bəndinin müddəaları ilə bağlı olmadığını elan edə bilər. (1) bəndinin müddəaları bu ölkə və İttifaqın digər ölkələri arasındakı mübahisələrdə rol oynayır.

(3) (s) bəndinin müddəalarına görə bəyanat vermiş hər hansı ölkə Baş Direktora göndərilmiş xəbərdarlıqla bu bəyanatı geri qaytara bilər.

29-cu maddə

(İmzalama, dillər, depozitarinin funksiyaları)

(1)(a) Bu Akt fransız dilində bir nüsxədə imzalanır və saxlanmaq üçün İsveç hökumətinə təhvil verilir.

(b) Rəsmi mətnlər marağı olan hökumətlərlə məsləhətləşmədən sonra Baş Direktor tərəfindən ingilis, ispan, italyan, porteqiz və rus və Məclisin təyin etdiyi digər dillərdə tərtib edilir.

(s) Müxtəlif mətnlərin oxunuşunda fikir ayrılığı olarsa fransız mətninə üstünlük verilir.

(2) Bu Akt imzalanmaq üçün 1968-ci ilin 13 yanvardan etibarən Stokholmda açıqdır.

(3) Baş Direktor bu Aktın imzalanmış mətninin İsveç hökuməti tərəfindən lazımı şəkildə təsdiq edilmiş iki surətini İttifaqın bütün ölkələrinin hökumətlərinə və sorğu əsasında hər hansı başqa ölkənin hökumətinə göndərir.

(4) Baş Direktor bu Aktı Birləşmiş Millətlər Təşkilatının Katibliyində qeydiyyatdan keçirir.

(5) Baş Direktor İttifaqın bütün ölkələrinin hökumətlərinə imzalanmalar, təsdiq etmə fərmanı və qoşulma haqqında aktların saxlanmağa verilməsi, 20 (1) (s) maddəsi üzrə edilmiş, yaxud bu sənədlərdəki bəyanatlar, bu Aktın istənilən müddəalarının qüvvəyə minməsi, ləğvetmə və 24-cü maddəyə uyğun göndərilmiş xəbərdarlıqlar haqqında məlumat verir.

30-cu maddə

(Keçid müddəaları)

(1) Birinci Baş Direktor vəzifəyə başlayana kimi Təşkilatın Beynəlxalq Bürosu, yaxud Baş Direktora bu Aktda olan istinad İttifaq Bürosu, yaxud uyğun olaraq onun Direktorunda olan istinad kimi hesab olunur.

(2) 13-17-ci maddələrlə bağlı olmayan İttifaq ölkələri Təşkilatı yaradan Konvensiyanın qüvvəyə minməsindən sonrakı beş il ərzində, onlar arzu edələrsə, bu Aktın 13-17-ci maddələri ilə bağlı ölkələr kimi onların imkan verdiyi hüquqlarda istifadə edə bilərlər. Bu hüquqlardan istifadə etmək istəyən hər bir ölkə bu məqsədlə Baş Direktora yazılı xəbərdarlıq göndərir. Bu xəbərdarlıq alınan tarixdən fəaliyyətə başlayır. Belə ölkələr göstərilən müddət bitənə kimi Məclisin üzvü hesab olunurlar.

(3) İttifaqın bütün ölkələri Təşkilatın üzvü olana kimi Təşkilatın Beynəlxalq bürosu həmçinin İttifaq Bürosu, Baş Direktor isə bu Büronun Direktoru kimi fəaliyyət göstərir.

(4) İttifaqın bütün ölkələri Təşkilatın üzvü olan kimi İttifaq Bürosunun hüquqları, vəzifələri və əmlakı Təşkilatın Beynəlxalq bürosuna keçir.

КОНВЕНЦИЯ ПО ОХРАНЕ ПРОМЫШЛЕННОЙ СОБСТВЕННОСТИ

от 20 марта 1883 года

(пересмотрена в Брюсселе 14 декабря 1900 г., в Вашингтоне
2 июня 1911 г., в Гааге 6 ноября 1925 г., в Лондоне 2 июня
1934 г., в Лиссабоне 31 октября 1958 г. и в Стокгольме
14 июля 1967 г. и изменена 2 октября 1979 г.)

Статья 1

[Образование Союза; понятие промышленной
собственности] <*>

(1) Страны, к которым применяется настоящая Конвенция, образуют Союз по охране промышленной собственности.

(2) Объектами охраны промышленной собственности являются патенты на изобретения, полезные модели, промышленные образцы, товарные знаки, знаки обслуживания, фирменные наименования и указания происхождения или наименования места происхождения, а также пресечение недобросовестной конкуренции.

(3) Промышленная собственность понимается в самом широком смысле и распространяется не только на промышленность и торговлю в собственном смысле слова, но также и на области сельскохозяйственного производства и добывающей промышленности и на все продукты промышленного или природного происхождения, как например: вино, зерно, табачный лист, фрукты, скот, ископаемые, минеральные воды, пиво, цветы, мука.

(4) К патентам на изобретения относятся различные виды промышленных патентов, признаваемых законодательством стран Союза, как например: ввозные патенты, патенты на усовершенствование, дополнительные патенты и свидетельства и т.п.

<*> Статьям были присвоены заголовки для удобства пользования текстом. В подписанном (французском) тексте заголовков нет.

Статья 2

[Национальный режим для граждан стран Союза]

(1) В отношении охраны промышленной собственности граждане каждой страны Союза пользуются во всех других странах Союза теми же преимуществами, которые предоставляются в настоящее время или будут предоставлены впоследствии соответствующими законами собственным гражданам, не ущемляя при этом прав, специально предусмотренных настоящей Конвенцией. Исходя из этого их права будут охраняться так же, как и права граждан данной страны, и они будут пользоваться теми же законными средствами защиты от всякого посягательства на их права, если при этом соблюдены условия и формальности, предписываемые собственным гражданам.

(2) Однако никакие условия о месте жительства или наличии предприятия в стране, где испрашивается охрана, не могут быть поставлены гражданам стран Союза в качестве предпосылки для пользования каким-либо из прав промышленной собственности.

(3) Безусловно, сохраняются положения законодательства каждой из стран Союза, относящиеся к судебной и административной процедуре и к компетенции судебных и административных органов, а также к выбору местожительства или к назначению поверенного, соблюдение которых требуется на основании законов о промышленной собственности.

Статья 3

[Приравнивание некоторых категорий лиц
к гражданам стран Союза]

К гражданам стран Союза приравниваются граждане стран, не участвующих в Союзе, которые имеют на территории одной из стран Союза местожительство или действительные и серьезные промышленные или торговые предприятия.

Статья 4

[А. - I. Патенты, полезные модели, промышленные
образцы, товарные знаки, авторские свидетельства:
право приоритета. - G. Патенты: разделение заявки]

А. - (1) Любое лицо, надлежащим образом подавшее заявку на патент на изобретение, полезную модель, промышленный образец или товарный знак в одной из стран Союза, или правопреемник этого лица пользуется для подачи заявки в других странах правом приоритета в течение сроков, указанных ниже.

(2) Основанием для возникновения права приоритета признается всякая подача заявки, имеющая силу правильно оформленной национальной подачи заявки в соответствии с национальным законодательством каждой страны Союза или с двусторонними или многосторонними соглашениями, заключенными между странами Союза.

(3) Под правильно оформленной национальной подачей заявки следует понимать всякую подачу, которой достаточно для установления даты подачи заявки в соответствующей стране, какова бы ни была дальнейшая судьба этой заявки.

В. - Вследствие этого последующая подача заявки в одной из прочих стран Союза до истечения этих сроков не может быть признана недействительной на основании действий, совершенных в этот промежуток времени, в частности, на основании другой подачи заявки, опубликования изобретения или его использования, выпуска в продажу экземпляров образца, применения знака, и эти действия не могут послужить основанием для возникновения какого-либо права третьих лиц или какого-либо права личного владения. Права, приобретенные третьими лицами до дня первой заявки, которая служит основанием для права приоритета, сохраняются в соответствии с внутренним законодательством каждой страны Союза.

С. - (1) Упомянутые выше сроки приоритета составляют двенадцать месяцев для патентов на изобретения и для полезных моделей и шесть месяцев для промышленных образцов и товарных знаков.

(2) Отсчет этих сроков начинается с даты подачи первой заявки; день подачи в срок не включается.

(3) Если последний день срока является по закону праздничным днем или днем, когда ведомство не открыто для приема заявок в той стране, где испрашивается охрана, срок продлевается до первого последующего рабочего дня.

(4) Первой заявкой, дата подачи которой служит днем отсчета срока приоритета, должна считаться последующая заявка на тот же объект, что и первая предшествующая заявка в смысле приведенного выше пункта (2), поданная в той же стране Союза, в случае, если эта предшествующая заявка на день подачи последующей заявки была взята обратно, оставлена без движения или отклонена, не будучи доступной для публичного ознакомления, а также при условии, что в отношении ее не продолжали существовать какие-либо права и она не послужила еще основанием для притязаний на право приоритета. Предшествующая заявка не может тогда служить основанием для притязаний на право приоритета.

D. - (1) Всякое лицо, желающее воспользоваться преимуществом приоритета на основании предшествующей заявки, обязано подать заявление с указанием даты подачи заявки и страны, где она произведена. Каждая страна устанавливает, не позднее какого момента должно быть подано такое заявление.

(2) Эти указания должны приводиться в изданиях, выпускаемых компетентным учреждением, в частности, в патентах и относящихся к ним описаниях.

(3) Страны Союза могут требовать от лица, подающего заявление о приоритете, представления копии ранее поданной заявки (описания, чертежей и т.д.). Копия, заверенная учреждением, принявшим эту заявку, не требует никакой легализации и может быть во всех случаях представлена в любой момент в течение трех месяцев со дня подачи последующей заявки без уплаты каких-либо сборов. Предоставляется право требовать, чтобы к ней была приложена справка о дате подачи заявки, выданная этим учреждением, и перевод.

(4) В момент подачи заявки не допускаются требования о выполнении других формальностей для заявления о приоритете. Каждая страна Союза определяет те последствия, которые влечет за собой несоблюдение формальностей, предусмотренных настоящей статьей, но эти последствия не могут быть более тяжкими, чем потеря права на приоритет.

(5) В дальнейшем могут быть потребованы другие доказательства.

Лицо, претендующее на приоритет на основании предшествующей подачи заявки, должно указать номер этой заявки; это указание публикуется в порядке, предусмотренном приведенным выше пунктом (2).

E. - (1) Когда промышленный образец заявляется в стране с использованием права приоритета, основанного на подаче заявки на полезную модель, приоритетным сроком является срок, установленный для промышленных образцов.

(2) Кроме того, в стране допускается подача заявки на полезную модель с использованием права приоритета, основанного на подаче заявки на патент, и наоборот.

F. - Ни одна страна Союза не имеет права не признать приоритет или отклонить заявку на патент на том основании, что заявитель притязает на несколько приоритетов, в том числе и установленных в разных странах, или на том основании, что заявка, притязающая на один или несколько приоритетов, содержит один или несколько элементов, которые не были включены в заявку или заявки, по которым испрашивается приоритет, если только в обоих случаях согласно закону страны существует единство изобретения.

В том, что касается элементов, не включенных в заявку или заявки, в отношении которых испрашивается приоритет, подача последующей заявки порождает право приоритета на обычных условиях.

G. - (1) Если экспертиза обнаружит, что заявка на патент является комплексной, заявитель может разделить заявку на некоторое число отдельных заявок, сохраняя в качестве даты каждой из них дату первоначальной заявки и в соответствующих случаях преимущество права приоритета.

(2) Заявитель может также по своей инициативе разделить заявку на патент, сохраняя в качестве даты каждой отдельной заявки дату первоначальной заявки и в соответствующих случаях преимущество права приоритета. Каждой стране Союза предоставляется право определить условия, при которых разрешается такое разделение.

Н. - Приоритет не может быть отклонен по той причине, что некоторые элементы изобретения, в отношении которых испрашивается приоритет, не фигурируют в притязаниях, изложенных в заявке в стране происхождения, если только в совокупности документов заявки четко обнаруживаются эти элементы.

I. - (1) Заявки на авторские свидетельства на изобретения, подаваемые в стране, в которой заявители имеют право испрашивать по собственному выбору либо патент, либо авторское свидетельство на изобретение, дают основание для права приоритета, предусмотренного настоящей статьей, на тех же условиях и с теми же последствиями, что и заявки на патенты.

(2) В стране, в которой заявители имеют право испрашивать по собственному выбору либо патент, либо авторское свидетельство на изобретение, заявитель на авторское свидетельство на изобретение пользуется в соответствии с положениями настоящей статьи, относящимися к заявкам на патенты, правом приоритета, основанным на заявке на патент, полезную модель или авторское свидетельство на изобретение.

Статья 4.bis

[Патенты: независимость патентов, полученных на одно и то же изобретение в различных странах]

(1) Патенты, заявки на которые поданы в разных странах Союза гражданами стран Союза, независимы от патентов, полученных на то же изобретение в других странах, входящих или не входящих в состав Союза.

(2) Это положение следует рассматривать без каких-либо ограничений, а именно в том смысле, что патенты, заявки на которые поданы в течение срока приоритета, являются независимыми как с точки зрения оснований признания их недействительными и прекращения действия прав, так и с точки зрения определения нормального срока их действия.

(3) Это положение относится ко всем патентам, существующим в момент его вступления в силу.

(4) Оно будет также применяться и в случае присоединения новых стран в отношении патентов, существующих с той и другой стороны в момент присоединения.

(5) Патенты, полученные с преимуществом, вытекающим из приоритета, имеют в различных странах Союза тот же срок действия, какой они имели бы, если они были бы заявлены или выданы без этого преимущества, вытекающего из приоритета.

Статья 4.ter

[Патенты: упоминание изобретателя в патенте]

Изобретатель имеет право быть названным в качестве такового в патенте.

Статья 4.quater

[Патенты: патентоспособность в случае ограничения продажи по закону]

В выдаче патента не может быть отказано и патент не может быть признан недействительным на основании того, что продажа продукта, запатентованного или изготовленного запатентованным способом, подвергнута на основании национального законодательства ограничениям или сокращениям.

Статья 5

- [А. Патенты: ввоз объектов, неиспользование или недостаточное использование, принудительные лицензии.
В. Промышленные образцы: неиспользование, ввоз объектов.
С. Товарные знаки: неиспользование, отличие формы, использование совладельцами.
D. Патенты, полезные модели, товарные знаки, промышленные образцы: маркировка]

А. - (1) Ввоз патентообладателем в страну выдачи патента объектов, изготовленных в той или иной стране Союза, не влечет за собой утраты основанных на нем прав.

(2) Каждая страна Союза имеет право принять законодательные меры, предусматривающие выдачу принудительных лицензий, для предотвращения злоупотреблений, которые могут возникнуть в результате осуществления исключительного права, предоставляемого патентом, например, в случае неиспользования изобретения.

(3) Лишение прав на патент может быть предусмотрено лишь в случае, когда выдача принудительных лицензий окажется недостаточной для предотвращения этих злоупотреблений. Никакое действие по лишению прав или по аннулированию патента не может иметь места до истечения двух лет с момента выдачи первой принудительной лицензии.

(4) Принудительная лицензия не может быть потребована по причине неиспользования или недостаточного использования до истечения срока в четыре года, считая с даты подачи заявки на патент, или трех лет с даты выдачи патента, причем должен применяться срок, который истекает позднее; в выдаче принудительной лицензии будет отказано, если патентообладатель докажет, что его бездействие было обусловлено уважительными причинами. Такая принудительная лицензия является неисключительной лицензией и может передаваться даже в форме выдачи сублицензии, но лишь вместе с частью промышленного или торгового предприятия, использующего эту лицензию.

(5) Приведенные выше положения применяются с необходимыми изменениями к полезным моделям.

В. - Охрана промышленных образцов не может быть прекращена вследствие неиспользования или ввоза объектов, сходных с охраняемыми объектами.

С. - (1) Если в стране использование зарегистрированного знака является обязательным, регистрация может быть аннулирована лишь по истечении справедливого срока и только тогда, когда заинтересованное лицо не представит доказательств, оправдывающих причины его бездействия.

(2) Применение товарного знака его владельцем в такой форме, которая отличается от зарегистрированной в какой-либо из стран Союза лишь отдельными элементами, не изменяющими отличительного характера знака, не влечет за собой признания недействительности регистрации и не ограничивает охрану, предоставленную знаку.

(3) Одновременное применение одного и того же знака на одинаковых или сходных продуктах промышленными или торговыми предприятиями, рассматриваемыми в качестве совладельцев знака в соответствии с положениями закона страны, где испрашивается охрана, не препятствует регистрации знака и никоим образом не ограничивает охрану, предоставленную указанному знаку в какой-либо стране Союза, если только такое применение не вводит общественность в заблуждение и не противоречит публичным интересам.

D. - Для признания прав не требуется помещения на продукте какого-либо обозначения или указания на патент, полезную модель, регистрацию товарного знака или депонирование промышленного образца.

[Все виды прав промышленной собственности:
льготный срок для уплаты пошлин за сохранение
прав; патенты: восстановление]

(1) Для уплаты пошлин, предусмотренных для сохранения прав промышленной собственности, предоставляется льготный срок, составляющий не менее шести месяцев, при условии уплаты дополнительной пошлины, если такая пошлина устанавливается национальным законодательством.

(2) Страны Союза имеют право предусмотреть восстановление патентов на изобретения, утративших силу вследствие неуплаты пошлин.

Статья 5.ter

[Патенты: свободное применение запатентованных
объектов, являющихся частью транспортных средств]

В каждой из стран Союза не рассматриваются как нарушение прав патентообладателя:

1. Применение на борту судов других стран Союза средств, составляющих предмет его патента, в корпусе судна, в машинах, оснастке, механизмах и другом оборудовании, когда эти суда временно или случайно находятся в водах данной страны, при условии, что эти средства используются исключительно для нужд судна.

2. Применение средств, составляющих предмет патента, в конструкции или при эксплуатации воздушных или наземных средств передвижения других стран Союза или вспомогательного оборудования для этих средств передвижения, когда указанные средства передвижения временно или случайно находятся в данной стране.

Статья 5.quater

[Патенты: ввоз продуктов, изготовленных
способом, запатентованным в стране ввоза]

Если продукт ввозится в страну Союза, где существует патент, охраняющий способ производства указанного продукта, патентообладатель имеет в отношении ввезенного продукта все права, какие ему предоставляет законодательство импортирующей страны на основе патента на способ производства в отношении продуктов, изготовленных в данной стране.

Статья 5.quinquies

[Промышленные образцы]

Промышленные образцы охраняются во всех странах Союза.

Статья 6

[Знаки: условия регистрации; независимость охраны
одного и того же знака в различных странах]

(1) Условия подачи заявки и регистрации товарных знаков определяются в каждой стране Союза ее национальным законодательством.

(2) Однако знак, заявленный гражданином страны Союза в какой-либо другой стране Союза, не может быть отклонен или признан недействительным на основании того, что он не был заявлен, зарегистрирован или возобновлен в стране происхождения.

(3) Знак, надлежащим образом зарегистрированный в какой-либо стране Союза, рассматривается как независимый от знаков, зарегистрированных в других странах Союза, включая страну происхождения.

Статья 6.bis

[Знаки: общеизвестные товарные знаки]

(1) Страны Союза обязуются или по инициативе администрации, если это допускается законодательством данной страны, или по ходатайству заинтересованного лица отклонять или признавать недействительной регистрацию и запрещать применение товарного знака, представляющего собой воспроизведение, имитацию или перевод другого знака, способные вызвать смешение со знаком, который по определению компетентного органа страны регистрации или страны применения уже является в этой стране общеизвестным в качестве знака лица, пользующегося преимуществами настоящей Конвенции, и используется для идентичных или подобных продуктов. Это положение распространяется и на те случаи, когда существенная составная часть знака представляет собой воспроизведение такого общеизвестного знака или имитацию, способную вызвать смешение с ним.

(2) Для предъявления требования об аннулировании такого знака предоставляется срок не менее пяти лет, исчисляемый с даты регистрации знака. Страны Союза имеют право установить срок, в течение которого может быть потребовано запрещение применения знака.

(3) Срок не устанавливается для предъявления требования об аннулировании или запрещении применения знаков, зарегистрированных или используемых недобросовестно.

Статья 6.ter

[Знаки: запрещения, касающиеся государственных гербов, официальных клейм контроля и эмблем межправительственных организаций]

(1) (a) Страны Союза договариваются отклонять или признавать недействительной регистрацию и запрещать путем соответствующих мер использование без разрешения компетентных властей в качестве товарных знаков или в качестве элементов этих знаков гербов, флагов и других государственных эмблем стран Союза, введенных ими официальных знаков и клейм контроля и гарантии, а также всякое подражание этому с точки зрения геральдики.

(b) Положения, изложенные выше в подпункте (a), применяются равным образом к гербам, флагам и другим эмблемам, сокращенным или полным наименованиям международных межправительственных организаций, членами которых являются одна или несколько стран Союза, за исключением гербов, флагов и других эмблем, сокращенных или полных наименований, которые уже являются предметом действующих международных соглашений, предназначенных для обеспечения их охраны.

(c) Ни одна страна Союза не обязана применять положения, изложенные выше в подпункте (b), в ущерб владельцам прав, приобретенных добросовестно до вступления в силу в данной стране настоящей Конвенции. Страны Союза не обязаны применять указанные положения, если использование или регистрация, имеющиеся в виду в приведенном выше подпункте (a), не создадут у общественности впечатления о наличии связи между данной организацией и гербами, флагами, эмблемами, сокращенными или полными наименованиями, или если это использование или регистрация явно не направлены на то, чтобы ввести общественность в заблуждение относительно связи, существующей между пользователем и организацией.

(2) Запрещение применения официальных знаков и клейм контроля и гарантии действует только в случаях, когда знаки, содержащие их, предназначаются для использования на товарах того же рода или подобных им.

(3) (a) Для применения этих положений страны Союза договариваются сообщать друг другу при посредстве Международного бюро список государственных эмблем, официальных знаков и клейм контроля и гарантии, которые они желают или пожелают в дальнейшем поставить в полном объеме или с некоторыми ограничениями под охрану настоящей статьи, а также сообщать о всех последующих изменениях, вносимых в эти списки. Каждая страна Союза своевременно предоставляет для публичного ознакомления присланные ей знаки.

Однако такое уведомление не обязательно в отношении государственных флагов.

(b) Положения, приведенные в подпункте (b) пункта (1) настоящей статьи, применимы лишь к гербам, флагам и другим эмблемам, сокращенным или полным наименованиям международных межправительственных организаций, о которых последние сообщили странам Союза при посредстве Международного бюро.

(4) Каждая страна Союза может в двенадцатимесячный срок с момента получения сообщения передать через посредство Международного бюро заинтересованной стране или международной межправительственной организации свои возможные возражения.

(5) В отношении государственных флагов меры, предусмотренные в вышеприведенном пункте (1), применяются только к знакам, зарегистрированным после 6 ноября 1925 года.

(6) В отношении государственных эмблем, за исключением флагов, а также в отношении официальных знаков и клейм стран Союза, гербов, флагов и других эмблем, сокращенных или полных наименований международных межправительственных организаций эти положения применяются лишь к знакам, зарегистрированным по истечении двух месяцев после получения сообщения, предусмотренного в вышеприведенном пункте (3).

(7) В случае недобросовестных действий страны имеют право аннулировать даже зарегистрированные до 6 ноября 1925 года знаки, содержащие государственные эмблемы, знаки и клейма.

(8) Граждане каждой страны, имеющие разрешение использовать государственные эмблемы, официальные знаки и клейма своих стран, могут пользоваться ими даже при наличии их сходства с такими же знаками другой страны.

(9) Страны Союза обязуются запрещать использование в торговле государственных гербов других стран Союза при отсутствии на то разрешения, если такое использование может ввести в заблуждение относительно происхождения продукта.

(10) Вышеуказанные положения не препятствуют осуществлению странами права, предусмотренного пунктом (3) раздела В статьи 6. *quinquies*, отклонить регистрацию или признать ее недействительной в отношении знаков, в которые без разрешения включены гербы, флаги и другие государственные эмблемы или официальные знаки и клейма, принятые в стране Союза, а также отличительные знаки международных межправительственных организаций, перечисленные в вышеприведенном пункте (1).

Статья 6. *quater*

[Знаки: передача знака]

(1) Когда в соответствии с законодательством страны Союза передача знака является действительной лишь в том случае, если она происходит одновременно с передачей промышленного или торгового предприятия, которому принадлежит этот знак, то для признания такой передачи действительной достаточно, чтобы часть промышленного или торгового предприятия, расположенная в этой стране, была передана приобретателю вместе с исключительным правом изготовления или продажи там продуктов, снабженных переданным знаком.

(2) Это положение не налагает на страны Союза обязательства рассматривать в качестве действительной передачу такого знака, использование которого приобретателем могло бы на деле ввести в заблуждение общественность, в частности, в отношении происхождения, характера или существенных качеств продуктов, для которых применяется знак.

Статья 6.quinquies

[Знаки: охрана знаков, зарегистрированных в одной стране Союза, в других странах Союза (оговорка "Таким, как он есть")]

А. - (1) Каждый товарный знак, надлежащим образом зарегистрированный в стране происхождения, может быть заявлен в других странах Союза и охраняется таким, как он есть, с оговорками, указанными в данной статье. Эти страны могут до окончательного оформления регистрации потребовать представления свидетельства о регистрации в стране происхождения, выданного компетентным учреждением. Никакой легализации такого свидетельства не требуется.

(2) Страной происхождения считается страна Союза, где заявитель имеет действительное и серьезное промышленное или торговое предприятие, а если у него нет такого предприятия в пределах Союза - страна Союза, где он имеет местожительство, а если у него нет местожительства в пределах Союза - страна его гражданства в случае, если он является гражданином страны Союза.

В. - Товарные знаки, подпадающие под действие настоящей статьи, могут быть отклонены при регистрации или признаны недействительными лишь в следующих случаях:

1) если знаки могут затронуть права, приобретенные третьими лицами в стране, где испрашивается охрана;

2) если знаки лишены каких-либо отличительных признаков или составлены исключительно из знаков или указаний, могущих служить в торговле для обозначения вида, качества, количества, назначения, стоимости, места происхождения продуктов или времени их изготовления либо ставших общепринятыми в обиходном языке или в добросовестных и устоявшихся торговых обычаях страны, где испрашивается охрана;

3) если знаки противоречат морали или публичному порядку и, в особенности если они могут ввести в заблуждение общественность. Подразумевается, что знак не может рассматриваться как противоречащий публичному порядку по той единственной причине, что он не соответствует какому-либо положению законодательства о знаках, за исключением случая, когда само это положение касается публичного порядка.

Однако сохраняется применение статьи 10.bis.

С. - (1) Чтобы определить, может ли быть знак предметом охраны, необходимо учитывать все фактические обстоятельства, особенно продолжительность применения знака.

(2) Не могут быть отклонены в других странах Союза товарные знаки на том единственном основании, что они отличаются от знаков, охраняемых в стране происхождения, лишь элементами, не изменяющими отличительный характер знаков и не затрагивающими тождественность знаков в той форме, в которой они были зарегистрированы в упомянутой стране происхождения.

Д. - Никто не может воспользоваться положениями настоящей статьи, если знак, на который испрашивается охрана, не зарегистрирован в стране происхождения.

Е. - Однако возобновление регистрации знака в стране происхождения ни в коем случае не влечет за собой обязательства возобновить регистрацию в других странах Союза, где знак был зарегистрирован.

Ф. - Преимущества, вытекающие из приоритета, сохраняются за заявками, поданными на регистрацию знака в срок, указанный в статье 4, даже если регистрация в стране происхождения осуществлена по истечении этого срока.

Статья 6.sexies

[Знаки: знаки обслуживания]

Страны Союза обязуются охранять знаки обслуживания. Они не обязаны предусматривать регистрацию этих знаков.

Статья 6.septies

[Знаки: регистрация агентом или представителем
владельца без разрешения последнего]

(1) Если агент или представитель того, кто является владельцем знака в одной из стран Союза, подает без разрешения владельца заявку на регистрацию этого знака от своего собственного имени в одной или в нескольких таких странах, владелец имеет право воспрепятствовать регистрации или потребовать ее аннулирования либо, если закон страны это разрешает, переоформления регистрации в свою пользу, если только агент или представитель не представит доказательств, оправдывающих его действие.

(2) Владелец знака имеет право при наличии условий, предусмотренных в пункте (1), воспрепятствовать использованию знака агентом или представителем, если только он не давал согласия на такое использование.

(3) Национальным законодательством может быть установлен справедливый срок, в течение которого владелец знака должен воспользоваться правами, предусмотренными в данной статье.

Статья 7

[Знаки: характер маркируемого продукта]

Характер продукта, для которого предназначен товарный знак, ни в коем случае не может служить препятствием к регистрации знака.

Статья 7.bis

[Знаки: коллективные знаки]

(1) Страны Союза обязуются принимать заявки на регистрацию и охранять коллективные знаки, принадлежащие коллективам, существование которых не противоречит закону страны происхождения, даже если эти коллективы не являются владельцами промышленного или торгового предприятия.

(2) Каждая страна сама определяет особые условия охраны коллективного знака и может отказать в охране, если этот знак противоречит публичным интересам.

(3) Однако в охране таких знаков не может быть отказано коллективу, существование которого не противоречит закону страны происхождения, на том основании, что этот коллектив не находится в стране, где испрашивается охрана, или что он основан не в соответствии с законодательством этой страны.

Статья 8

[Фирменные наименования]

Фирменное наименование охраняется во всех странах Союза без обязательной подачи заявки или регистрации и независимо от того, является ли оно частью товарного знака.

Статья 9

[Знаки, фирменные наименования: арест при ввозе
продуктов, незаконно снабженных товарным знаком
или фирменным наименованием]

(1) На любой продукт, незаконно снабженный товарным знаком или фирменным наименованием, налагается арест при ввозе в те страны Союза, в которых этот знак или фирменное наименование имеют право на законную охрану.

(2) Равным образом арест налагается в стране, где была осуществлена незаконная маркировка, или в странах, куда был ввезен продукт.

(3) Арест налагается в соответствии с внутренним законодательством каждой страны по требованию прокуратуры, или любого другого компетентного органа, или заинтересованной стороны - физического или юридического лица.

(4) Органы власти не обязаны налагать арест в случае провоза продуктов транзитом.

(5) Если законодательство страны не допускает наложения ареста при ввозе, арест заменяется запрещением ввоза или арестом внутри страны.

(6) Если законодательство страны не допускает ни наложения ареста при ввозе, ни запрещения ввоза, ни наложения ареста внутри страны, то до соответствующего изменения такого законодательства эти меры заменяются такими действиями и средствами, которыми закон данной страны обеспечил бы в подобном случае права граждан этой страны.

Статья 10

[Ложные указания: арест при ввозе продуктов, снабженных ложным указанием о происхождении продуктов или личности производителя и т.д.]

(1) Положения предшествующей статьи применяются в случае прямого или косвенного использования ложных указаний о происхождении продуктов или подлинности личности изготовителя, промышленника или торговца.

(2) Заинтересованной стороной независимо от того, является ли ею физическое или юридическое лицо, признается всякий изготовитель, промышленник или торговец, занимающийся производством, изготовлением или сбытом этого продукта, обосновавшийся либо в местности, ложно указанной в качестве места происхождения продукта, либо в районе, где находится эта местность, либо в ложно указанной стране или в стране, где применяется ложное указание о происхождении.

Статья 10.bis

[Недобросовестная конкуренция]

(1) Страны Союза обязаны обеспечить гражданам стран, участвующих в Союзе, эффективную защиту от недобросовестной конкуренции.

(2) Актом недобросовестной конкуренции считается всякий акт конкуренции, противоречащий честным обычаям в промышленных и торговых делах.

(3) В частности, подлежат запрету:

1) все действия, способные каким бы то ни было способом вызвать смешение в отношении предприятия, продуктов или промышленной или торговой деятельности конкурента;

2) ложные утверждения при осуществлении коммерческой деятельности, способные дискредитировать предприятие, продукты или промышленную или торговую деятельность конкурента;

3) указания или утверждения, использование которых при осуществлении коммерческой деятельности может ввести общественность в заблуждение относительно характера, способа изготовления, свойств, пригодности к применению или количества товаров.

Статья 10.ter

[Товарные знаки, фирменные наименования, ложные

указания, недобросовестная конкуренция: средства защиты, право обращаться в суд]

(1) Страны Союза обязуются обеспечить гражданам других стран Союза законные средства для эффективного пресечения всех действий, указанных в статьях 9, 10 и 10.bis.

(2) Кроме того, они обязуются предусмотреть меры, позволяющие союзам и объединениям, существование которых не противоречит законам их стран и которые представляют заинтересованных промышленников, изготовителей или торговцев, действовать через суд или административные органы с целью пресечения действий, предусмотренных в статьях 9, 10 и 10.bis, в той мере, в какой это допускает закон страны, где испрашивается охрана, для союзов и объединений данной страны.

Статья 11

[Изобретения, полезные модели, промышленные образцы, товарные знаки: временная охрана на определенных международных выставках]

(1) Страны Союза предоставляют в соответствии со своим внутренним законодательством временную охрану патентоспособных изобретений, полезных моделей, промышленных образцов, а также товарных знаков для продуктов, экспонируемых на официальных или официально признанных международных выставках, организованных на территории одной из этих стран.

(2) Эта временная охрана не продлевает сроков, установленных в статье 4. Если позднее будет истребовано право приоритета, то компетентное учреждение каждой страны сможет исчислять срок с даты помещения продукта на выставку.

(3) Каждая страна может требовать для доказательства идентичности экспонируемого предмета и даты помещения его на выставку такие документы, которые она сочтет необходимыми.

Статья 12

[Специальные национальные службы по делам промышленной собственности]

(1) Каждая страна Союза обязуется создать специальную службу по делам промышленной собственности и центральное хранилище для ознакомления общественности с патентами на изобретения, полезными моделями, промышленными образцами и товарными знаками.

(2) Эта служба издает официальный периодический бюллетень. Она регулярно публикует:

(a) фамилии владельцев выданных патентов с кратким наименованием запатентованных изобретений;

(b) репродукции зарегистрированных знаков.

Статья 13

[Ассамблея Союза]

(1) (a) Союз имеет Ассамблею, состоящую из стран Союза, связанных статьями с 13 по 17.

(b) Правительство каждой страны представлено одним делегатом, который может иметь заместителей, советников и экспертов.

(c) Расходы каждой делегации несет назначившее ее правительство.

(2) (a) Ассамблея:

(i) рассматривает все вопросы, относящиеся к сохранению и развитию Союза и применению настоящей Конвенции;

(ii) дает Международному бюро интеллектуальной собственности (далее именуемому "Международным бюро"), предусмотренному в Конвенции, учреждающей Всемирную Организацию Интеллектуальной Собственности (далее именуемую "Организацией"), указания относительно подготовки конференций по пересмотру, уделяя при этом должное внимание замечаниям стран Союза, не связанных статьями с 13 по 17;

(iii) рассматривает и утверждает отчеты и деятельность Генерального Директора Организации, относящиеся к Союзу, и дает ему все необходимые инструкции по вопросам, входящим в компетенцию Союза;

(iv) избирает членов Исполнительного комитета Ассамблеи;

(v) рассматривает и утверждает отчеты и одобряет деятельность своего Исполнительного комитета, а также дает ему инструкции;

(vi) определяет программу, принимает двухгодичный бюджет Союза и утверждает его финансовые отчеты;

(vii) утверждает финансовый регламент Союза;

(viii) создает такие комитеты экспертов и рабочие группы, какие считает необходимыми для осуществления целей Союза;

(ix) определяет, какие страны, не являющиеся членами Союза, и какие межправительственные и международные неправительственные организации могут быть допущены на ее заседания в качестве наблюдателей;

(x) принимает поправки к статьям с 13 по 17;

(xi) осуществляет любые другие надлежащие действия, направленные на достижение целей Союза;

(xii) выполняет все другие функции, вытекающие из настоящей Конвенции;

(xiii) при условии ее согласия осуществляет такие права, какие ей предоставлены Конвенцией, учреждающей Организацию.

(b) По вопросам, представляющим интерес также для других Союзов, администрацию которых осуществляет Организация, Ассамблея принимает решения, заслушав мнение Координационного комитета Организации.

(3) (a) При условии соблюдения положений подпункта (b) делегат может представлять лишь одну страну.

(b) Страны Союза, объединившиеся в соответствии с особым соглашением и создавшие общее ведомство, имеющее для каждой из них значение специальной национальной службы промышленной собственности, предусмотренной в статье 12, могут быть совместно представлены во время дискуссии одной из них.

(4) (a) Каждая страна - член Ассамблеи имеет один голос.

(b) Половина стран - членов Ассамблеи составляет кворум.

(c) Несмотря на положение подпункта (b), если на какой-либо сессии количество представленных стран составляет менее половины, но равно или превышает одну треть стран - членов Ассамблеи, она может принимать решения, однако, все решения Ассамблеи, за исключением решений, относящихся к ее собственным правилам процедуры, вступают в силу лишь при соблюдении нижеследующих условий. Международное бюро направляет упомянутые решения странам - членам Ассамблеи, которые не были на ней представлены, и приглашает их сообщить в письменном виде в трехмесячный срок, считая с даты направления решений, голосуют ли они за эти решения, против них или воздерживаются. Если по истечении этого срока количество стран, таким образом проголосовавших или сообщивших, что они воздержались, достигнет того количества, которого не доставало для достижения кворума на самой сессии, такие решения вступают в силу при условии, что одновременно сохраняется необходимое большинство.

(d) При условии соблюдения положений статьи 17 (2) Ассамблея принимает свои решения большинством в две трети поданных голосов.

(e) Голоса воздержавшихся в расчет не принимаются.

(5) (a) За исключением случаев, предусмотренных в подпункте (b), делегат может голосовать только от имени одной страны.

(b) Страны Союза, предусмотренные в пункте (3) (b), должны, как правило, стремиться к тому, чтобы быть представленными на сессиях Ассамблеи своими собственными делегациями. Если, однако, в силу исключительных обстоятельств какая-либо из указанных стран не может быть представлена своей собственной делегацией, она вправе предоставить делегации какой-либо другой из этих стран полномочия голосовать от ее имени при условии, что одна делегация может голосовать по доверенности только за одну страну. Такие полномочия должны быть определены в документе, подписанном главой государства или компетентным министром.

(6) Страны Союза, не являющиеся членами Ассамблеи, допускаются на ее заседания в качестве наблюдателей.

(7) (a) Ассамблея собирается на очередную сессию раз в два года по созыву Генерального Директора и, кроме исключительных случаев, в то же время и в том же месте, что и Генеральная Ассамблея Организации.

(b) Ассамблея собирается на чрезвычайную сессию, созываемую Генеральным Директором, по требованию Исполнительного комитета или по требованию одной четверти стран - членов Ассамблеи.

(8) Ассамблея принимает свои правила процедуры.

Статья 14

[Исполнительный комитет]

(1) Ассамблея имеет Исполнительный комитет.

(2) (a) Исполнительный комитет состоит из стран, избранных Ассамблеей из числа стран - членов Ассамблеи. Кроме того, страна, на территории которой Организация имеет свою штаб-квартиру, располагает в Комитете *ex officio* одним местом при условии соблюдения положений статьи 16 (7) (b).

(b) Правительство каждой страны - члена Исполнительного комитета представлено одним делегатом, который может иметь заместителей, советников и экспертов.

(c) Расходы каждой делегации несет назначившее ее правительство.

(3) Количество стран - членов Исполнительного комитета составляет одну четвертую часть количества стран - членов Ассамблеи. При определении количества мест, подлежащих заполнению, остаток, получающийся после деления на четыре, в расчет не принимается.

(4) При выборах членов Исполнительного комитета Ассамблея уделяет должное внимание справедливому географическому распределению, а также необходимости для стран - участниц специальных соглашений, заключенных в связи с Союзом, быть в числе стран, составляющих Исполнительный комитет.

(5) (a) Члены Исполнительного комитета осуществляют свои функции от закрытия сессии Ассамблеи, на которой они были избраны, до закрытия следующей очередной сессии Ассамблеи.

(b) Члены Исполнительного комитета могут быть переизбраны, но в количестве, не превышающем двух третей их состава.

(c) Ассамблея устанавливает подробные правила выборов и возможных перевыборов членов Исполнительного комитета.

(6) (a) Исполнительный комитет:

(i) подготавливает проект повестки дня Ассамблеи;

(ii) представляет Ассамблее предложения, касающиеся проектов программы и двухгодичного бюджета Союза, подготовленных Генеральным Директором;

(iii) (исключен);

(iv) представляет Ассамблее с соответствующими замечаниями периодические отчеты Генерального Директора и ежегодные акты финансовых ревизий;

(v) в соответствии с решениями Ассамблеи и с учетом обстоятельств, возникших между двумя очередными сессиями Ассамблеи, принимает все необходимые меры, чтобы обеспечить выполнение Генеральным Директором программы Союза;

(vi) выполняет все другие функции, возложенные на него в соответствии с настоящей Конвенцией.

(b) По вопросам, представляющим интерес также для других Союзов, администрацию которых осуществляет Организация, Исполнительный комитет принимает решения, заслушав мнение Координационного комитета Организации.

(7) (a) Исполнительный комитет собирается на очередную сессию раз в год по созыву Генерального Директора по возможности в то же время и в том же месте, что и Координационный комитет Организации.

(b) Исполнительный комитет собирается на чрезвычайную сессию, созываемую Генеральным Директором либо по его собственной инициативе, либо по просьбе Председателя, либо по требованию одной четверти членов Исполнительного комитета.

(8) (a) Каждая страна - член Исполнительного комитета имеет один голос.

(b) Половина стран - членов Исполнительного комитета составляет кворум.

(c) Решения принимаются простым большинством поданных голосов.

(d) Голоса воздержавшихся в расчет не принимаются.

(e) Делегат может представлять только одну страну и голосовать лишь от ее имени.

(9) Страны Союза, не являющиеся членами Исполнительного комитета, допускаются на его заседания в качестве наблюдателей.

(10) Исполнительный комитет принимает свои правила процедуры.

Статья 15

[Международное бюро]

(1) (a) Административные задачи Союза осуществляются Международным бюро, являющимся преемником Бюро Союза, объединенного с Бюро Союза, учрежденного Международной конвенцией по охране литературных и художественных произведений.

(b) Международное бюро выполняет, в частности, функции Секретариата различных органов Союза.

(c) Генеральный Директор Организации является главным должностным лицом Союза и представляет Союз.

(2) Международное бюро собирает и публикует информацию, касающуюся охраны промышленной собственности. Каждая страна Союза незамедлительно передает Международному бюро текст каждого нового закона и все официальные тексты, относящиеся к охране промышленной собственности. Кроме того, она высылает Международному бюро все публикации своих компетентных служб в области промышленной собственности, которые имеют прямое отношение к охране промышленной собственности и которые Международное бюро может найти полезными для своей деятельности.

(3) Международное бюро издает ежемесячный журнал.

(4) Международное бюро сообщает по запросу любой страны Союза сведения по вопросам охраны промышленной собственности.

(5) Международное бюро проводит исследования и оказывает услуги, предназначенные облегчить охрану промышленной собственности.

(6) Генеральный Директор и любой назначенный им член персонала участвуют без права голоса во всех заседаниях Ассамблеи, Исполнительного комитета и любого комитета экспертов или рабочей группы. Генеральный Директор или назначенный им член персонала является по своему должностному положению секретарем этих органов.

(7) (a) Международное бюро в соответствии с указаниями Ассамблеи и в сотрудничестве с Исполнительным комитетом подготавливает конференции по пересмотру положений Конвенции, не содержащихся в статьях с 13 по 17.

(b) Международное бюро может консультироваться с межправительственными и международными неправительственными организациями по вопросам подготовки конференций по пересмотру.

(с) Генеральный Директор и назначенные им лица принимают участие в работе этих конференций без права голоса.

(8) Международное бюро выполняет любые другие возложенные на него задачи.

Статья 16

[Финансы]

(1) (а) Союз имеет бюджет.

(b) Бюджет Союза включает поступления и расходы собственно Союза, его взнос в бюджет расходов, общих для Союзов, а также в соответствующих случаях отчисления в бюджет Конференции Организации.

(с) Расходами, общими для Союзов, считаются такие, которые не относятся исключительно к данному Союзу, но одновременно к одному или нескольким другим Союзам, администрацию которых осуществляет Организация. Доля Союза в этих общих расходах соответствует его заинтересованности в данных расходах.

(2) Бюджет Союза принимается с должным учетом требований координации с бюджетами других Союзов, администрацию которых осуществляет Организация.

(3) Бюджет Союза финансируется из следующих источников:

(i) взносов стран Союза;

(ii) сборов и платежей за предоставляемые Международным бюро услуги, относящиеся к Союзу;

(iii) поступлений от продажи публикаций Международного бюро, относящихся к Союзу, и от передачи прав на такие публикации;

(iv) даров, завещанных средств и субсидий;

(v) ренты, процентов и различных других доходов.

(4) (а) Для определения своего взноса в бюджет каждая страна Союза относится к определенному классу и уплачивает свой годовой взнос на основе следующим образом установленного числа единиц:

Класс I	25
Класс II	20
Класс III	15
Класс IV	10
Класс V	5
Класс VI	3
Класс VII	1

(b) Каждая страна, если она ранее этого не сделала, одновременно со сдачей на хранение ратификационной грамоты или акта о присоединении указывает класс, к которому она желает быть отнесенной. Любая страна может изменить класс. Если страна выбирает более низкий класс, она должна заявить об этом на очередной сессии Ассамблеи. Такое изменение вступает в действие с начала календарного года, следующего за указанной сессией.

(с) Годовой взнос каждой страны равен сумме, относящейся так к общей сумме взносов в бюджет Союза, подлежащих уплате всеми странами, как количество ее единиц относится к общему количеству единиц всех уплачивающих взносы стран.

(d) Взносы причитаются к уплате с первого января каждого года.

(е) Страна, у которой имеется задолженность по уплате взносов, утрачивает право голоса во всех органах Союза, членом которых она является, если сумма ее задолженности равна или превышает сумму взносов, причитающихся с нее за два полных предыдущих года. Однако любой из этих органов может разрешить такой стране продолжать пользоваться правом голоса, если и до тех пор, пока он убежден, что просрочка платежа произошла в результате исключительных и неизбежных обстоятельств.

(f) В случае, когда бюджет не принят до начала нового финансового периода, то в соответствии с порядком, предусмотренным финансовым регламентом, действует бюджет на уровне предыдущего года.

(5) Размер сборов и платежей, причитающихся за услуги, предоставляемые Международным бюро от имени Союза, устанавливается Генеральным Директором, который докладывает об этом Ассамблее и Исполнительному комитету.

(6) (a) Союз имеет фонд оборотных средств, который составляется из разового платежа, вносимого каждой страной Союза. Если фонд оборотных средств становится недостаточным, Ассамблея решает вопрос о его увеличении.

(b) Размер первоначального платежа каждой страны в упомянутый фонд или его доля в увеличении этого фонда пропорциональны взносу этой страны за тот год, в который образован фонд или принято решение о его увеличении.

(c) Эта пропорция и условия платежа устанавливаются Ассамблеей по предложению Генерального Директора после того, как она заслушает мнение Координационного комитета Организации.

(7) (a) В соглашении о штаб-квартире, заключаемом со страной, на территории которой Организация имеет свою штаб-квартиру, предусматривается, что в случаях, когда фонд оборотных средств окажется недостаточным, эта страна предоставляет авансы. Сумма этих авансов и условия, на которых они предоставляются, в каждом случае являются предметом особого соглашения между такой страной и Организацией. До тех пор, пока такая страна связана обязательством предоставлять авансы, она по своему положению имеет одно место в Исполнительном комитете.

(b) Как страна, упомянутая в подпункте (a), так и Организация имеют право путем письменного уведомления денонсировать обязательство о предоставлении авансов. Денонсация вступает в действие через три года после окончания того года, в который было сделано уведомление.

(8) Финансовая ревизия осуществляется в соответствии с правилами финансового регламента одной или несколькими странами Союза или внешними ревизорами, назначенными с их согласия Ассамблеей.

Статья 17

[Поправки к статьям с 13 по 17]

(1) Предложения о внесении поправок в статьи 13, 14, 15, 16 и настоящую статью могут быть сделаны любой страной - членом Ассамблеи, Исполнительным комитетом или Генеральным Директором. Такие предложения направляются Генеральным Директором странам - членам Ассамблеи по меньшей мере за шесть месяцев до рассмотрения их Ассамблеей.

(2) Любая поправка к статьям, предусмотренным в пункте (1), принимается Ассамблеей, для чего требуется большинство в три четверти поданных голосов; однако любая поправка к статье 13 и данному пункту принимается большинством в четыре пятых поданных голосов.

(3) Любая поправка к статьям, предусмотренным в пункте (1), вступает в силу через месяц после того, как письменные уведомления о ее принятии, осуществленном в соответствии с конституционной процедурой каждой страны, получены Генеральным Директором от трех четвертей стран, которые состояли членами Ассамблеи во время принятия ею этой поправки. Любая поправка к указанным статьям, принятая таким образом, обязательна для всех стран, которые являются членами Ассамблеи во время вступления поправки в силу или которые становятся ее членами после этой даты; однако любая поправка, увеличивающая финансовые обязательства стран Союза, является обязательной только для тех стран, которые уведомили о принятии ими такой поправки.

Статья 18

[Пересмотр статей с 1 по 12 и с 18 по 30]

(1) Настоящая Конвенция может подвергаться пересмотру с целью внесения в нее изменений, предназначенных усовершенствовать систему Союза.

(2) В этих целях поочередно в странах Союза проводятся конференции представителей указанных стран.

(3) Внесение поправок в статьи с 13 по 17 регулируется положениями статьи 17.

Статья 19

[Специальные соглашения]

Подразумевается, что страны Союза оставляют за собой право заключать отдельно между собой специальные соглашения по охране промышленной собственности, если эти соглашения не противоречат положениям настоящей Конвенции.

Статья 20

[Ратификация странами Союза или присоединение; вступление в силу]

(1) (a) Каждая страна Союза, которая подписала настоящий Акт, может ратифицировать его или, если она не подписала его, может присоединиться к нему. Ратификационные грамоты и акты о присоединении сдаются на хранение Генеральному Директору.

(b) Каждая страна Союза может заявить в своей ратификационной грамоте или акте о присоединении, что ратификация или присоединение не распространяется на:

(i) статьи с 1 по 12; или

(ii) статьи с 13 по 17.

(c) Каждая страна Союза, которая в соответствии с подпунктом (b) исключила одну из двух групп статей, указанных в этом подпункте, из сферы действия своей ратификации или присоединения, может позднее в любое время заявить, что она распространяет действие своей ратификации или присоединения на эту группу статей. Такое заявление сдается на хранение Генеральному Директору.

(2) (a) Статьи с 1 по 12 вступают в силу в отношении первых десяти стран Союза, которые сдали на хранение ратификационные грамоты или акты о присоединении, не сделав заявления, предусмотренного пунктом (1) (b) (i), через три месяца после сдачи на хранение десятой ратификационной грамоты или акта о присоединении.

(b) Статьи с 13 по 17 вступают в силу в отношении первых десяти стран Союза, которые сдали на хранение ратификационные грамоты или акты о присоединении, не сделав заявления, предусмотренного пунктом (1) (b) (ii), через три месяца после сдачи на хранение десятой ратификационной грамоты или акта о присоединении.

(c) При условии первоначального вступления в силу согласно положениям подпунктов (a) и (b) каждой из двух групп статей, предусмотренных в пункте (1) (b) (i) и (ii), а также при условии соблюдения положений пункта (1) (b) статьи с 1 по 17 вступают в силу в отношении любой страны Союза, сдающей на хранение ратификационную грамоту или акт о присоединении, кроме стран, указываемых в подпунктах (a) и (b), а также в отношении любой страны Союза, сдающей заявление в соответствии с пунктом (1) (c), через три месяца после даты уведомления Генеральным Директором о сдаче на хранение такого документа, если только в поданной грамоте, акте или заявлении не будет указана более поздняя дата. В последнем случае настоящий Акт вступает в силу в отношении этой страны на указанную таким образом дату.

(3) В отношении любой страны Союза, которая сдает на хранение ратификационную грамоту или акт о присоединении, статьи с 18 по 30 вступают в силу на более раннюю из дат, на которую любая из групп статей, предусмотренных в пункте (1) (b), вступает в силу в отношении этой страны в соответствии с пунктом (2) (a), (b) или (c).

Статья 21

[Присоединение стран, не являющихся членами Союза; вступление в силу]

(1) Любая страна, не являющаяся членом Союза, может присоединиться к настоящему Акту и тем самым стать членом Союза. Акты о присоединении сдаются на хранение Генеральному Директору.

(2) (a) В отношении любой страны, не являющейся членом Союза, которая сдала на хранение свой акт о присоединении за месяц или более до даты вступления в силу положений настоящего Акта, этот Акт вступает в силу с той даты, с которой указанные положения первоначально вступили в силу в соответствии со статьей 20 (2) (a) или (b), если только более поздняя дата не была указана в акте о присоединении, однако:

(i) если статьи с 1 по 12 не вступили в силу на эту дату, такая страна в период до вступления в силу этих положений и взамен их будет связана статьями с 1 по 12 Лиссабонского Акта;

(ii) если статьи с 13 по 17 не вступили в силу на эту дату, такая страна в период до вступления в силу этих положений и взамен их будет связана статьями 13 и 14 (3), (4) и (5) Лиссабонского Акта.

Если в акте о присоединении страна указывает более позднюю дату, настоящий Акт вступает в силу в отношении этой страны на указанную таким образом дату.

(b) В отношении любой страны, не являющейся членом Союза, которая сдала на хранение свой акт о присоединении на дату, которая следует за вступлением в силу какой-либо группы статей настоящего Акта, или на дату, которая предшествует ему менее чем на один месяц, настоящий Акт вступает в силу при соблюдении положений подпункта (a) через три месяца после даты, на которую о ее присоединении было сделано уведомление Генеральным Директором, если только в акте о присоединении не была указана более поздняя дата. В последнем случае настоящий Акт вступает в силу в отношении этой страны на указанную таким образом дату.

(3) В отношении любой страны, не являющейся членом Союза, которая сдала на хранение акт о присоединении после даты вступления в силу настоящего Акта в полном объеме или менее чем за месяц до этой даты, настоящий Акт вступает в силу через три месяца после даты, на которую о ее присоединении было сделано уведомление Генеральным Директором, если только в акте о присоединении не была указана более поздняя дата. В последнем случае настоящий Акт вступает в силу в отношении этой страны на указанную таким образом дату.

Статья 22

[Последствия ратификации или присоединения]

За исключением допустимых изъятий, предусмотренных в статьях 20 (1) (b) и 28 (2), ратификация или присоединение автоматически влекут за собой признание всех положений и получение всех преимуществ, устанавливаемых настоящим Актом.

Статья 23

[Присоединение к предшествующим Актам]

После вступления в силу настоящего Акта в полном объеме страна не может присоединиться к предшествующим Актам настоящей Конвенции.

Статья 24

[Территории]

(1) Любая страна может заявить в своей ратификационной грамоте или акте о присоединении или в любое последующее время направить Генеральному Директору письменное уведомление о том, что настоящая Конвенция применяется ко всем или некоторым территориям, указанным в заявлении или уведомлении, за международные отношения которых она несет ответственность.

(2) Любая страна, которая сделала такое заявление или направила такое уведомление, может в любое время уведомить Генерального Директора о прекращении применения настоящей Конвенции ко всем или к некоторым из таких территорий.

(3) (a) Всякое заявление, сделанное в соответствии с пунктом (1), вступает в силу с той же даты, что и ратификация или присоединение, документы о которых включали это заявление, а всякое уведомление, направленное в соответствии с упомянутым пунктом, вступает в силу через три месяца после извещения о нем, сделанного Генеральным Директором.

(b) Всякое уведомление, направленное в соответствии с пунктом (2), вступает в силу через двенадцать месяцев после получения его Генеральным Директором.

Статья 25

[Применение Конвенции в национальных рамках]

(1) Каждая страна, являющаяся участницей настоящей Конвенции, обязуется принять в соответствии со своей Конституцией необходимые меры для обеспечения применения настоящей Конвенции.

(2) Подразумевается, что каждая страна в момент сдачи на хранение ратификационной грамоты или акта о присоединении должна быть в состоянии в соответствии со своим внутренним законодательством осуществлять положения настоящей Конвенции.

Статья 26

[Денонсация]

(1) Настоящая Конвенция действует без ограничения срока.

(2) Любая страна может денонсировать настоящий Акт путем уведомления, направленного Генеральному Директору. Такая денонсация является также денонсацией всех предшествующих Актов и распространяется только на страну, которая ее сделала, в то время как в отношении остальных стран Союза Конвенция остается в силе и подлежит выполнению.

(3) Денонсация вступает в силу через год, считая со дня получения уведомления Генеральным Директором.

(4) Предусмотренное настоящей статьей право денонсации не может быть использовано никакой страной до истечения пяти лет, считая с даты, на которую она стала членом Союза.

Статья 27

[Применение предшествующих Актов]

(1) Настоящий Акт заменяет в отношениях между странами, к которым он применяется, и в той мере, в какой он применяется, Парижскую конвенцию от 20 марта 1883 года и последующие Акты по ее пересмотру.

(2) (a) Что касается стран, к которым настоящий Акт не применяется или применяется не в полном объеме, но к которым применяется Лиссабонский Акт от 31 октября 1958 года, последний остается в силе либо в полном объеме, либо в тех пределах, в которых настоящий Акт не заменяет его в силу пункта (1).

(b) Равным образом, что касается стран, к которым не применяется ни настоящий Акт, ни какая-либо его часть, ни Лиссабонский Акт, остается в силе Лондонский Акт от 2 июня 1934 года

либо в полном объеме, либо в тех пределах, в которых настоящий Акт не заменяет его в силу пункта (1).

(с) Равным образом, что касается стран, к которым не применяется ни настоящий Акт, ни какая-либо его часть, ни Лиссабонский Акт, ни Лондонский Акт, остается в силе Гаагский Акт от 6 ноября 1925 года либо в полном объеме, либо в тех пределах, в которых настоящий Акт не заменяет его в силу пункта (1).

(3) Страны, не являющиеся членами Союза, которые присоединяются к настоящему Акту, применяют его в отношениях с любой страной Союза, которая не является стороной настоящего Акта или которая, являясь стороной настоящего Акта, сделала заявление, предусмотриваемое статьей 20 (1) (b) (i). Такие страны признают, что упомянутая страна Союза может применять в своих отношениях с ними положения последнего предшествующего Акта, стороной которого она является.

Статья 28

[Разрешение споров]

(1) Любой спор между двумя или несколькими странами Союза, касающийся толкования или применения настоящей Конвенции, не разрешенный путем переговоров, может быть передан любой из указанных стран в Международный суд путем подачи заявления в соответствии со Статутом Суда, если только указанные страны не договорятся о другом способе урегулирования спора. Страна, которая подает заявление, должна сообщить Международному бюро о споре, переданном на рассмотрение Суда; Международное бюро должно поставить об этом в известность остальные страны Союза.

(2) В момент подписания настоящего Акта или сдачи на хранение ратификационной грамоты или акта о присоединении любая страна может заявить, что она не считает себя связанной положениями пункта (1). Что касается споров между такой страной и другими странами Союза, то положения пункта (1) на них не распространяются.

(3) Любая страна, сделавшая заявление в соответствии с положениями пункта (2), может в любое время отозвать его путем уведомления, направленного Генеральному Директору.

Статья 29

[Подписание, языки, функции депозитария]

(1) (a) Настоящий Акт подписывается в одном экземпляре на французском языке и сдается на хранение Правительству Швеции.

(b) Официальные тексты вырабатываются Генеральным Директором, после консультации с заинтересованными правительствами, на английском, испанском, итальянском, немецком, португальском и русском языках, а также на других языках, которые определит Ассамблея.

(с) В случае разногласий в толковании различных текстов предпочтение отдается французскому тексту.

(2) Настоящий Акт открыт для подписания в Стокгольме до 13 января 1968 года.

(3) Генеральный Директор направляет две копии подписанного текста настоящего Акта, должным образом заверенные Правительством Швеции, правительствам всех стран Союза и по запросу правительству любой другой страны.

(4) Генеральный Директор регистрирует настоящий Акт в Секретариате Организации Объединенных Наций.

(5) Генеральный Директор уведомляет правительства всех стран Союза о подписаниях, сдаче на хранение ратификационных грамот и актов о присоединении и о заявлениях, содержащихся в этих документах или сделанных в соответствии со статьей 20 (1) (с), о вступлении в силу любых положений настоящего Акта, уведомлениях о денонсации и уведомлениях, направленных в соответствии со статьей 24.

Статья 30

[Переходные положения]

(1) До вступления в должность первого Генерального Директора ссылки в настоящем Акте на Международное бюро Организации или на Генерального Директора считаются ссылками на Бюро Союза или на его Директора соответственно.

(2) Страны Союза, которые не связаны статьями с 13 по 17, могут в течение пяти лет после вступления в силу Конвенции, учреждающей Организацию, пользоваться, если они этого пожелают, правами, предоставляемыми в силу статей с 13 по 17 настоящего Акта, как если бы они были связаны этими статьями. Любая страна, желающая пользоваться такими правами, направляет с этой целью Генеральному Директору письменное уведомление, которое вступает в действие с даты его получения. Такие страны считаются членами Ассамблеи до истечения указанного срока.

(3) До тех пор, пока не все страны Союза стали членами Организации, Международное бюро Организации функционирует также в качестве Бюро Союза, а Генеральный Директор действует также в качестве Директора этого Бюро.

(4) Как только все страны Союза становятся членами Организации, права, обязанности и имущество Бюро Союза переходят к Международному бюро Организации.